

**A Szent Szellem
elvezet az igazságra**

**Amiket Jézus
NEM
mondott**

Tartalom

Tartozol nekem.....	7
Isten minden bűnödöt videokazettán rögzíti.....	9
A kegyelem ingyenes, de... ..	12
Nem tudlak meggyógyítani - túl sok a bűn az életedben	14
Isten ad és elvesz	16
Néha szeretlek téged, néha nem	18
Elváltál? Akkor biztosan bűnös vagy.....	20
Csalódtam benned	22
Adj, és Isten eltörli a hitelkártya- adósságodat	24
Te egy hiba vagy	26
Az orvoshoz járás a hitetlenség jele.....	29

Ó, boldog nap, amikor lemostam néhányat a bűneidből.	31
Amikor úrvacsorázol, emlékezz a bűneidre	33
Isten részletekben bocsátott meg	35
Hívjunk le tüzet az égből? Jól hangzik!	37
A hit egy folyamatos munka	39
Elvetéltél? Istennek szüksége volt még egy angyala a mennyben	42
Ha nem lelkesedsz, akkor kiköplek.....	44
Menj és ne vétkezz többé – különben!	47
Ne zavarjuk Istent az apróságokkal	50
Isten jobban szeret, ha engedelmeskedsz neki ..	52
Bűnös vagy? Akkor tuti, hogy Isten nem hall téged.....	55
A betegséged Istentől van.....	58
Miért vagy beteg? Biztos titkos bűnöd van.....	60
Ne tegyél fel kérdéseket	62
Az én törvényem segít legyőzni a bűnt	65
Nem próbálkozol eléggé	67

Kell egy kis bűntudat.....	69
Ha nem adsz tizedet, Isten orvosi számlákban fogja levenni.....	72
A betegséged álcázott áldás.....	74
A kegyelem engedély a bűnre.....	76
Ha a gyermeked öngyilkosságot követett el, a pokolban van	78
Nem vagy elég jó.....	81
Semmi sem választhat el Isten szeretetétől - kivéve a bűnt és ha nem jársz templomba	83
Légy aktív - Isten számontartja	86
Ha nem adsz tizedet, tolvaj és rabló vagy	89
Ez a város annyira tele van bűnnel, hogy földrengést kell küldenem.....	91
Azért jöttem, hogy legyen vallásotok.....	93
Ha nem vigyázol, kitörlöm a nevedet.....	95
A kegyelmet törvény nélkül prédikálni - kiegyensúlyozatlan.....	97
Lássuk, ki fizette be a tizedet ebben a hónapban!.....	99

Isten azért vette el a munkádat, mert túlságosan élvezted.....	101
Isten megbocsát, de soha nem felejt	103
Az úrvacsora az arra érdemeseknek való.....	106
Tessék egy kis betegség, ez megtanít a jellemre.	110
Isten azt akarja, hogy szegények legyetek, hogy alázatot tanuljatok.....	112
Amikor rosszat teszel, nem lehetek veled közösségben	115
Sokkal több hitre van szükséged	118
Nem tudlak meggyógyítani – nem böjtöltél	120
Hagyd el a jelenlegi férjedet, és békülj ki az első férjeddal!.....	122
Ha elhagyod a gyülekezetet, mi elkerülünk téged	124
Nem tudok megbocsátani neked – nem vallottad meg a bűneidet.	126
Én mindent odaadtam, te mit adsz?.....	129
Sajnálom, az imád nem volt elég hosszú.....	131
Egyedül vagy	133

1. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Tartozol nekem**

Igaz, ebben az életben sok adósságunk van. Tartozunk adóval, iskolai tandíjjal, diákhitellel, autóhitellel, jelzáloghitel-számlákkal, hitelkártyákkal és még sok mással. Még saját testünknek is tartozunk pihenéssel, vitaminokkal. A házasságunknak is tartozunk több tisztelettel, szép szavakkal, elismeréssel.

A súlyos adósság megbetegíthet. Egy rendezetlen adósság tönkretelheti a barátságot.

Hogy lehetne az jó hír, ha Jézus azt mondaná: „Sokkal tartozol nekem.” Ez nem jó hír, mégis sokan ezt az üzenetet hallják, mert ezt hirdetik „Jézus meghalt érted, mit teszel te érte?” Ez az üzenet tudatosítja benned, hogy tartozol Krisztusnak, de a kegyelem jó híre kijelenti: „Minden ajándék. Nincs adósság. Istennek semmivel sem tartozol.”

Izrael régi törvényei szerint a zsidóknak a jubileumi évet meg kellett volna ünnepelniük. Ötvené-

vente fel kellett szabadítaniuk a rabszolgákat, el kellett törölniük az adósságokat, és szabadságot kellett hirdetniük az egész országban. Mégsem tették meg soha. Ekkor megjelent Jézus és azt mondta: „Az Úr Szelleme van rajtam, hogy hirdessem az Úr kegyelmének évét.” Más szóval: „Ez a jubileumi év. Minden Istennel szembeni adósság megbocsátásra kerül. A bűn rabszolgái szabadok.” Jézus azt mondta, hogy a mennyek országa olyan, mint egy megbocsátó király, aki törli szolgái adósságát. A kérdés nem az, hogy „megbocsát-e neked Isten”, hanem az, hogy „elfogadod-e a megbocsátást, amely Krisztusban már megadatott neked”.

„Jézus a mi jubileumi évfordulónk. Gondolj erre! Minden bűnt megbocsátottak, mindent eltöröltek, tiszta lapot kaptunk.” (Kol 2:13-14 – Message)

2. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Isten minden bűnödöt videokazettán rögzíti**

A szeretet nem készít rólad felvételeket.

Gondolom, te is hallottad már azt, hogy Isten mindent rögzít, amit mondasz és teszel, és az Ítéletnapon egy nagy tévéképernyőn megmutatja minden sötét, piszkos titkodat?

Ez egy ijesztő gondolat – de ez csak kitaláció. Isten nem ilyen. Isten a szeretet és a szeretet nem tartja számon a rosszat. Sem naplóban, sem videokazettán, semmit nem rögzít a hibáidról. Ha filmet készít az életedről, akkor az egy kiemelt film, nem pedig egy horrorfilm. Istennek nincs videokazettagyűjteménye, de nekünk lehet, hogy elég nagy gyűjteményünk van saját és mások hibáiról.

Elmének sötét mozijában lejátszódnak felvételeink, és felelevenítik a bennünket ért bántásokat, és azt,

ahogy másokat megbántottunk, ezek közvetítik keserű emlékeinket és megmutatják titkos szégyenünket. Életünk piszkos kazettái megnyomorítanak minket. Kiszívják a színt a napjainkból, és az álmodat az éjszakáinkból. Megakadályozzák, hogy belépünk a kegyelem házába és élvezzük Isten kegyelmének lakomáját.

„Nem tudok bemenni – mondod –, rossz dolgokat tettem.” Erre Isten azt válaszolja: „Semmi rosszat nem rögzítettem rólad. Nem tartom nyilván a hibáidat.”

„De hát nem láttad, hogy mit tettem?” Erre Isten azt válaszolja: „Nem láttad, mit tett Jézus?”

A videokazettáid nem a tieid. Jézus a vérével vásárolta meg őket. Ha elkezdenek lejátszódni a fejedben, válts csatornát. Nézz Krisztusra, aki egy jobb film főszereplője.

„Boldogok, akiknek megbocsátják a hibáikat, akiknek megbocsátják a bűneiket! Boldog az, akinek bűneit az Úr nem tartja számon!” (Róm 4:7–8)

Egy másik magyarázó bibliafordítás szerint:

„Ő micsoda előre haladás történik az emberrel, ha a bűn és a bűnösség súlya eltűnik és az ember tiszta lappal indul.” (Boldog – arámi/héber ashar ‘áldott’ szó azt is jelenti, hogy ‘előre haladni’, ‘haladni’.)

„Halad az az ember, akinek az Úr bünt nem tulajdonít...” (Zsolt 32:2)

„Halad az az ember, aki Ő benne bízik.” (Zsolt 43:9)

Minden bűnöd meg van bocsátva. Ezért haladás van.

3. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **A kegyelem ingyenes, de...**

Te a nagy gyöngyszem vagy.

Egy tanmese következik.

Karácsony reggel volt és az árvaházban a gyerekek nagy izgalommal ébredtek. Itt volt a Mikulás! Zsákjából csodás ajándékokat osztogatott, a gyerekek ujjongtak az örömtől. Aztán meghívta őket egy olyan lakomára, ahol csodás ételekkel megrakott asztalok voltak, amelyet soha nem is képzeltek volna. A gyerekek ettek, kiabáltak, játszottak és táncoltak és jól érezték magukat. Amikor az asztal kiürült, és a tányérok is leszedték, a Téalapó komoly hangon szólt hozzájuk. „Gyerekek, jól éreztük magunkat, de az életben semmi sincs ingyen. Elvárom, hogy megháláljátok az ételt és az ajándékokat. Itt a számla.” A gyerekek szomorúak voltak, mert szegények voltak, és nem volt mit adniuk. De őszinte szívvvel

megígérték, hogy keményen dolgoznak, amíg csak kell, hogy kiegyenlítsék a számlát.

A kiforgatott nagylelkűségnek ez a groteszk képe nem írja le azt, amit Jézus tett értetek. Jézus nem abban a reményben szenvedett és halt meg, hogy ti méltónak bizonyulhattok rá. Éppen fordítva történt. Mert te megérdemelted, ezért halt meg érted.

Jézus azt mondta: „A mennyek országa olyan, mint a finom, értékes gyöngyökre vadászó kereskedő. Amikor talált egy nagy értékű gyöngyöt, eladta mindenét, amije volt és megvásárolta azt.”

Ki a nagyértékű gyöngy?

Te vagy az, és Jézus az, aki eladta mindenét, ami je volt, hogy megváltson téged. Többet érsz, mint gondolnád. Ez a kereszti igazi üzenete. Olyan értékes vagy Krisztus számára, hogy inkább meghalt, minthogy nélküled éljen.

„Kedves vagy az én szememben, becses vagy és én szeretlek.” (Ézs 43:4)

4. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Nem tudlak meggyógyítani – túl sok a bűn az életedben**

Isten kegyelme nagyobb, mint a te ismereted.

Egy vérző nő megérintette Jézus ruhájának szegélyét és meggyógyult. Az akkori normák szerint ez az asszony törvénszegő bűnös volt. Mivel szerzetásilag tisztátalan volt, nem lett volna szabad nyilvánosan megjelennie. Bármi, amihez hozzáért, tisztátalanná vagy bemocskoltta vált, de ő megérintette Jézust és meggyógyult hosszú ideje tartó betegségéből.

Egy fegyveres banda jött Jézust keresni. Kardok és bunkósbotok voltak náluk, és készen álltak arra, hogy koponyákat törjenek szét. De Jézus tanítványainál is volt kard, és a közelharcban az egyik egy „gengszter rendőrnek” levágta a fülét.

Jézus azt mondta: „Mindenki nyugodjon meg, hagyjátok abba, eddig és ne tovább.” (Lk 22:51)
Aztán megérintette a férfi fülét és meggyógyította.

Az asszony törvénszegő volt, a férfi pedig „gengszter”, mégis mindketten meggyógyultak. Akárcsak azok, akiket démonok nyomasztottak. Ezek a történetek azt mondják nekünk, hogy semmi – se bűn, se titok, se szégyen – nem akadályozhatja meg Istent abban, hogy megmutassa nekünk szeretetét. Bármire is van szükségünk, az ő kegyelme ellát bennünket.

**„Járuljunk hát bizalommal Isten kegyelmi trónjához, hogy kegyelmet kapjunk és kegyelmet találjunk, hogy segítsen rajtunk a szükség idején.”
(Zsid 4:16)**

Egy bibliafordítás a következőt írta a Zsidó 4:16-hoz:

„...bátran közeledhetünk a kegyelem tekintélyes trónjához. Ott Ő megölel és szívesen lát bennünket és a bajok idején azonnali hatállyal megerősít. Megerősít, ahogy egy hajót láncsal vagy kötéllel rögzítenek a viharban.”

5. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Isten ad és elvesz**

Amit Jézus tett, azzal könyvtárnyi könyvet lehetne megtölteni, de amit Jézus nem tett, az talán legalább olyan fontos. Jézus nem panaszkodott. Jézus nem hibáztatta Istent amikor Lázár meghalt, Jézus nem azt mondta: „Isten elvitte őt.”

Volt egy ember, Jób a Bibliában, aki nagy veszteséget szenvedett el, és azt mondta: „Isten adta és elvette”, de ilyet Jézus soha nem mondott. Amikor olyan emberekkel találkozott, akik elvesztettek dolgokat, Jézus soha nem mondta: „Isten elvitte a gyermekedet. Isten elvette az egészségedet.” Ehelyett azt mondta: „Azért jöttem, hogy teljes életek legyenek.” Jézus nem elvett, hanem adott. Egészséget adott a betegeknek és életet a halottaknak. Szeretetet adott a szeretetleneknek és vigaszt a szenvedőknek. Látást adott a vakoknak és szabadságot az elnyomottaknak.

Aki látta Jézust, az látta Aput. Jézus képet adott nekünk egy olyan Istenről, aki annyira szerette a

világot, hogy adott. Isten nem tolvaj, hanem Adakozó, aki ad és ad, és amikor azt hiszed, hogy már nem ad többet, akkor betolja kegyelmének újabb dömperét és rád borítja azt. Ő soha nem veszi vissza jó ajándékait.

Visszavonhatatlanul áldott vagy, tiszta vagy, bűntelen vagy, Igaz vagy, egészséges vagy, szabad vagy. Visszavonhatatlanul előre fogsz lépni.

„Isten ajándékaira... teljes garancia van – soha nem mondja, visszaveszem, soha nem vonják vissza.” (Róm 11:29 – Message)

6. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Néha szeretlek téged, néha nem**

A Krisztus nélküli istenkép zavaros gondolkodáshoz vezet: „Néha Isten jó hozzám, néha nem. Néha ad, néha elvesz. Néha örül nekem, néha haragszik rám. Néha mellettem van, néha ellenem.” De Jézus nem szeszélyes, és az Ő Mennyei Édesapja sem az. Isten soha nem változik. Az Isten, aki a földet teremtette és nekünk adta, mindig jó hozzánk.

„Isten szeretete nagyobb a szavaknál. Isten szeretete befogadhatatlan, kifürkészhetetlen, feltétel nélküli.” Pál apostol azért imádkozott, hogy megismerjük Krisztus szeretetét, amely felülmúlja az ismeretet. Lehet, hogy azt hiszed, jól ismered Krisztus szeretetét, de az Ő szeretete meghaladja a tudásodat. Olyan vagy, mint Kolumbusz, aki meglátogatta az Újvilágot, de soha nem látta Amerika nagy tavait, folyóit és erdeit. Úgy halt meg, hogy soha nem látta a Sziklás-hegységet, a Grand Canyont vagy a Mississippi völgyét. Mennyei Apunk

jobban szeret bennünket, mint azt tudjuk vagy el tudnánk képzelni. Az Ő szeretete irántad szenvedélyes és megváltoztathatatlan, kedves, jóindulatú és kimeríthetetlen.”

Brennan Manning, az evangélista mondta: „Könnyebben tudnám egy teáscsészébe zárni a Niagara vízesést, mint felfogni Isten vad, fékezhetetlen szeretetét.”

Jézus tudta, hogy Péter meg fogja tagadni őt, és hogy Júdás el fogja árulni, mégis mindvégig szeretete tanítványait. Az Ő szeretete irántuk soha nem szűnt meg. Az Ő szeretete irántad soha nem szűnik meg.

„Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.” (Zsid 13:8)

Jézus élte a legteljesebb Életet, Ő a Példa, a Prototípus, a Minta. Ő benne a tegnapi szeretet ma is ugyanolyan erős és a mai szeretet tükröződik, tovább adódik a holnapnak. Ugyanígy igaz, hogy tegnap igaz voltál, ma is az vagy és mindörökké az maradsz. Tegnap büntelen voltál a kereszten elévэгzett halála miatt, akkor ma is büntelen vagy, és mindörökké büntelen vagy. Te Ő benne vagy. Egy vagy Ő vele. Ezért változatlanul szeret az Apu. Úgy szeret téged Apu, mint Jézust. Jézus úgy szeret téged, ahogy Apu szereti Őt. Ez megingathatatlan és fix.

7. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Elváltál? Akkor biztosan bűnös vagy**

A bibliai időkben volt egy törvény, amely kimondta, hogy a férfi válólevéllel elküldheti a feleségét, ha azt már nem találta kedvére valónak. „Megöregedett és megráncosodott, ezért elcseréltem egy fiatalabb modellre.” Ez nem volt jó törvény és Jézusnak nem tetszett.

Amikor megkérdezték erről, lényegében azt mondta: „Mózes azért adta nektek ezt a törvényt, mert sziklák vannak a szívetek helyén, keményszívűek vagytok.” Ez egy rossz törvény volt a rossz férjek számára. Ami még rosszabb, hogy e keményszívű, szívtelen férjek közül néhányan csak a törvény első részét tartották be. Elküldték a feleségeiket anélkül, hogy válólevelet adtak volna nekik.” Ez egy nagyon „rossz üzlet” volt a nők számára. Küldve a hidegbe, mindenféle támogatás nélkül, nem tudtak újránházasodni anélkül, hogy házas-

ságtörést ne követtek volna el. Lehetetlen helyzetben voltak.

Valakinek mondania kellett valamit. Jézus megtette. „Aki elküldi a feleségét és mást vesz feleségül, házasságtörést követ el.” Jézus éppen azzal a törvénnyel sújtotta ezeket a keményszívű férjeket, amelyet ők kihasználtak.

„Ti férfiak azt hiszitek, hogy okosak vagytok, de ártotok a nőknek és megszegitek a törvényt.” A szabályok megszállottjainak vallásos kultúrájában az elvált embereket néha másodrendű állampolgárként, sőt házasságtörőként ítélik meg. „Amíg csendben ülsz, szívesen látunk a templomunkban, a gyűliben. De soha nem kaphatsz kiemelkedő szerepet, és eszedbe se jusson szerelmet keresni. Megvolt a lehetőséged, elszúrtad, és mi ezzel a szeretettel szeretünk, amíg csak itt vagy.”

Hol áll Krisztus ebben a kérdésben? Mint mindig, most is a vádlottak mellett áll, megvédi őket a kritika és a kárhoztatás nehéz kövei ellen.

„Most már nincs kárhoztatás azok számára, akik Krisztus Jézusban vannak.” (Róm 8:1)

A döntő következtetés pedig ez: Krisztusban minden ellenünk szóló elítélő bizonyíték megszűnt. **ÁRTATLAN VAGY.**

8. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Csalódtam benned**

Isten álmai megvalósulnak.

Amikor hibázunk, természetes, hogy azt képzeljük, hogy Isten csalódott bennünk. Sajnálattunkat felfelé vetítjük, és azt mondjuk: „Csalódást okoztam neked és tudom, hogy csalódtál bennem.” De ő nem így gondolkodik, mint te, magasabb rendű gondolkodása van. Lehetetlen csalódást okozni Istennek. Mivel Isten mindent tud, amit valaha tettél és tenni fogsz, soha nem tudod őt meglepni vagy cserbenhagyni. Ő tudja, mit tettél tavaly nyáron, és tudja, mit fogsz tenni jövő télen. A csodálatos dolog nem az, hogy tudja, hanem az, hogy ettől függetlenül szeret téged.

„Tudtam, hogy ezt fogod tenni, de az irántad érzett szeretetem töretlen.”

Amikor Júdás fegyveres verőlegényekkel jelent meg a kertben, Jézus nem lepődött meg. Nem mondta: „Háromévnyi minőségi időtöltés után most ezt csinálod velem? Júdás, csalódást okoztál

nekem.” Ehelyett barátinak nevezte őt. És amikor Péter háromszor tagadta meg Jézust, Jézus nem lepődött meg. Nem mondta: „Te egy két lábon járó csalódás vagy.” Azt mondta: „Béke.” Soha ne képzelj, hogy Isten csalódott benned.

Csalódás az, ami akkor történik, amikor a reményeink és álmaink nem válnak valóra. Csalódás az, amit akkor kapsz, amikor a valóság elmarad az elvárásoktól. Istennek soha nincs ilyen tapasztalata. Aki kezdettől fogva látja a véget, az mindig azt kapja, amit addig is tudott.

Miért nem fog Isten soha csalódnival benned? Nem azért, mert alacsonyok az elvárásaid, vagy nincsenek reményeid és álmaid veled kapcsolatban. Hanem azért, mert az Ő reményeid és álmaid mindig valóra válnak.

Ő megerősít téged mindvégig feddhetetlenségben, kifogástalan, nem vádolható támadhatatlanságban... (1Kor 1:8)

Egy magyarázat erre az ígére:

Az elejétől a végéig igazoltan, hitelesítve, jogosan megállsz a napfényben az Úr Jézus Krisztusban kapott bizonyított identitásodban. Jézus bizonyítékot adott eredeti identitásodról. Tiszta vagy.

9. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

Adj, és Isten eltörli a hitelkártya- adósságodat

„Vess ebbe a szolgálatba és háromszorosát, hétszeresét, sőt tízszeresét fogod aratni a befektetésednek.”

Ilyeneket hallani a tévében, de Jézus soha nem mondta ezt. A Jézus által kinyilatkoztatott Isten nem egy isteni nyerőgép, aki megjutalmazza a fogadókat.

„Istent nem tudod túlszárnyalni.” „Adj és Isten megáld téged.” „Isten senkinek sem adósa.”

Amikor az ilyen sorokat az adakozás népszerűsítésére használják, akkor arra törekszenek, hogy kapjanak, és nem az adakozás a lényeg.

De nem azt mondta Jézus: „Adjatok és adatik nektek és amilyen mértékkel mérték, olyan mértékkel mérnek nektek?” Jézus az egymásnak való adakozásunkról beszélt. Ha mi nagylelkűek vagyunk másokkal, akkor mások is nagylelkűek lesznek velünk. De ha mi fukarok vagyunk, Jézus nem lesz az.

Ez aranyszabály, és ez élte a kapcsolatokat, de Isten magasabb mércével él. Ő már azelőtt adott nekünk, mielőtt mi adtunk volna neki valamit, és Ő elismerésre való várakozás nélkül ad. Miért teszi ezt? Mert Isten szeretet, és a szeretet ad. Isten nem adósodik el, és Isten nem azért ad, hogy kapjon. Azért ad, mert az a természete, hogy adjon. Jézus azt mondta:

„Szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót és adjatok kölcsön nekik anélkül, hogy bármit is várnátok vissza, akkor a Magasságos gyermekei lesztek.”

Amikor úgy adunk, hogy nem várunk viszonzást, úgy cselekszünk, mint az Apa. A nagylelkű Apa gyermekeit nem kell ösztökélni vagy manipulálni, hogy adakozzanak. Azért adnak, mert ez a természetükből fakad. Azért adnak, mert Isten adott először.

„Áldottabb adni, mint kapni.” (ApCsel 20:35)

10. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Te egy hiba vagy**

Minden befektető tudja, hogy nem szabad olyanba fektetni, ami csak viszi a pénzt. Ha egy befektetés nem nyereséges, akkor érdemes kiszállni belőle és lelépni.

Szóval mit mond ez nekünk egy olyan Istenről, aki soha nem ír le, hanem szeretettel támogat minket?

Amikor Ádám megezte a tiltott gyümölcsöt, Isten nem mosta kezeit az emberi faj felett. Amikor hibát követsz el, nem csap le rád villámmal. Ehelyett kegyelmet ad neked.

Vagy szerinted Isten egy pocsék befektető?

Szerintem inkább hisz benned, bízik benned. Nagyon is. Nem számít, mit tettél, többet érsz neki mindennél, még a saját életénél is. A kereszt a bizonyíték. Mielőtt bármi jót tettél volna, Krisztus meghalt érted.

Felfogod, hogy ez mit jelent?

Isten hisz benned!

Ezt az üzenetet nem fogod hallani azoktól, akik önfejlesztésről prédikálnak. Ehelyett azt fogják kérdezni tőled: „Hiszel-e Istenben?” Ajándékcsomaggal és virgáccsal fognak manipulálni. „Higgy és áldott leszel, tagadd meg és elkárhozol, megnyitod magad a sátánnak és mész a pokolba.”

De ez nem szeretet. A szeretet nem fenyeget. A szeretet nem kényszeríti magát.

A hátulról jövő evangélium azt mondja: „Higgy, vagy megégsz”, de Jézus kijelenti: „Isten hisz benned.”

Hát nem ez a legnagyobb kinyilatkoztatás?

Minden, amit Isten valaha is tett, az irántunk való szeretetéről tanúskodik. A kert, a fa, a kereszt – mindezt azért tette, mert szeret minket, hisz bennünk, és nem akarja, hogy bármelyikünk is elpusztuljon. Az Ő örök reménysége az, hogy mi nem kételkedünk többé a szándékaiban, és elfogadjuk, megismerjük, átéljük a szeretetét.

Lehet, hogy az életedet egy nagy hegynyi hiba jellemzi, de te nem vagy hiba. Te vagy Apu szeretetének tárgya és szeme fénye.

„Nem te választottál engem, hanem én választottalak téged...” (Jn 15:16)

Egy bibliamagyarázat az igéhez:

Te Istenben kezdted, Ő a forrásod, az eredeted és Ő benned folytatódik. Nem te találtad ki Őt. Nem te gondoltad ki Őt. Te vagy az Ő Nagy ötlete. Ő gondolt ki téged. Ő talált ki téged. Ő gondolkodott rólad, eltervezett téged. Övé vagy. Stratégikailag úgy helyez el az életben, hogy bővelkedj a sok gyümölcstermésben, bármerre is vezessen az utad. Olyan gyümölcsökben növekedsz szüntelenül, amelyek tanúskodnak arról, hogy Jézussal egyesülésben élsz.

A választottalak szó jelentése: eklegomai, amelyet hagyományosan a kiválasztás gondolatával hoznak összefüggésbe. Két összetevőből áll, „ek”, amely forrást vagy eredetet jelöl és „lego”, amely azt jelenti, hogy eszméket, gondolatokat közöl.

Apu eredeti, egyedi, élő, megnyilvánuló gondolata vagy.

11. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

Az orvoshoz

járás a hitetlenség jele

Jézus a nagy orvos.

A vérfolyásos asszony elpazarolta élete megtakarított pénzét orvosokra, akik nem tudták meggyógyítani, aztán találkozott Dr. Jézussal, aki meg tudta gyógyítani. Ebből az egy történetből kiindulva, az orvosok elvesztették ügyfelüket és az emberek elhagyták betegségüket, nyomorukat. Nem létezik rossz gyógyulás. Ha a gyógyszer segít, vedd be a gyógyszered. Ha egy röntgenfelvétel hasznos, röntgeneztesd meg magad. Jézusnak semmi baja nem volt az orvosokkal, és a jó orvosoknak sincs semmi bajuk Jézussal. Jézus nem kritizálta meg a nőt amiért orvoshoz ment, nem mondta neki te hitetlen vagy. Jézus az orvosokra se mondott semmit, nem bírálta a sikertelenségüket. Az egyik újszövetségi könyvet, amely a legtöbb természetfeletti gyógyulásról szóló történetet tartalmazza, Lukács doki írta.

De vigyázz az orvossal, aki nem nyújt reményt. Remény mindig van. Ha az orvostudomány halálos ítéletet mond ki rólad, kérj egy második véleményt. Menj Dr. Jézushoz. Ha az elméd szorong és fél, tudd meg, mit mond Ő. Jézus a Nagy Orvos. Számára semmi sem túl nehéz. A rendes orvosok adnak egy bizonyos mértékű segítséget, de a Nagy Orvos nagy segítséget nyújt. Őt még a halál sem tudja megállítani.

Egyszer Jézus elment egy házba, ahol egy kislány feküdt holtan. A gyászolók jajveszékelték: „Megg halt!” De a Nagy Orvos más diagnózist adott. „Alszik.” A gyászolók nevettek. „Ebben tévedsz – mondták –, annyira halott, amennyire csak lehet, és reménytelen.” De a Nagy Orvos nem hallgatott rájuk. Elküldte a hitetlenség hangjait és feltámasztotta a kislányt. Az orvosok jók, az orvosok segítenek, de Jézus a legjobb orvos mind közül.

„Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.” (Mt 9:12)

12. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:
**Ó, boldog nap, amikor
lemostam néhányat
a bűneidből.**

Miután Jézus feltámadt a halálból, arra utasította tanítványait, hogy Jeruzsálemtől kezdve az egész világon hirdessék a bűnök bocsánatát.

Megbocsátani azt jelenti, hogy eltávolítani. Isten Báránya ezt tette, amikor a keresztre ment. Elvitte a bűneinket és elhordozta őket. A megbocsátás nem olyasmi, amit Isten tesz, hanem amit ő tett. Múltidő. Befejezett. Be van fejezve.

Az Apostolok bejárták a világot, és a bűnök bocsánatát hirdették. Bátorították az embereket, hogy fogadják el a Jézus által nyújtott bűnbocsánatot. „Gyermekeim – mondta János –, azért írok nektek, mert bűneitek megbocsáttattak.” „Barátaim – mondta Pál Kis-Ázsiában –, szeretném, ha tud-

nátok, hogy Jézus által hirdettetik nektek a bűnök bocsánata.”

Néhány embernek azonban nem tetszett az ingyenes bűnbocsánatról szóló üzenet, és elűzték Pált a városból. Még ma is vannak olyanok, akik azt mondják, hogy csak néhány bűnök van megbocsátva. „Isten megbocsátotta a múltbéli bűneidet, de a jelenlegi és jövőbeli bűneidet meg kell majd fizetned.” De ha Jézus vére nem fizetett meg minden bűnödért, akkor mi fog?

A megbocsátás nem olyasmi, amit jámbor cselekedetekkel vagy vezekléssel érdemelsz ki.

És nem is egy bankkártya, amelyet úgy vehetsz igénybe, mintha Isten kegyelme el lenne zárva. A megbocsátás, amiről Jézus beszélt, ajándék, amit megkaptál Krisztusban.

Távol vannak tőlünk a bűneink? Igen:

**„Amilyen távol van napkelet a napnyugattól,
olyan messzire vetette el tőlünk a bűneinket.”
(Zsolt 103:12)**

13. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Amikor úrvacsorázol, emlékezz a bűneidre**

Van néhány dolog, amit Jézus nem mondott az Úrvacsoráról. „Amikor úrvacsorát veszel, emlékezz egy pillanatra, hogyan loptál tollat, papírt az irodából. Vagy emlékezz arra, hogyan átkoztad meg azt a sorban álló embert a boltban előtted. Emlékezz arra, hogyan csaltál az adóból. Emlékezz, hogy pornót néztél a neten. Emlékezz, hogy nem olvastad a Bibliát ezen a héten. Emlékezz, hogy veszekedtél a házastársaddal és hogy kiabáltál a gyerekekkel. Emlékezz, hogy milyen pocsék ember vagy.”

Nem, Jézus egyiket sem mondta, hanem valami ilyesmit mondott: „Amikor eszitek a kenyeret és isszátok a bort, emlékezzetek az én szeretetemre, amely nagyobb, mint a hibáitok. Emlékezz az én kegyelemre, amely felülmúlja a bűneidet. Emlékezzetek az én erőmre, amely a gyengeségekben

ragyog. Emlékezzetek az én ellátásomra, amely meghaladja szükségleteiteket. Emlékezzetek testemre, amely megtört, hogy ti egészek, egészségesek lehessetek. Emlékezzetek az én véremre, amely kiontatott, hogy megbocsátást nyerjeteK. Emlékezzetek rám.”

Nekünk adatott a teste, folyamatosan emlékezz arra, amikor étkezel, benned tükröződik Jézus élete, állandóan folytasd az ünneplést, ismételd újra. Ne csak egyszer úrvacsorázz.

„Ő pedig fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte és odaadta nekik, mondván: Ez az én testem, amely értetek adatott; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” (Lk 22:19)

14. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Isten részletekben bocsátott meg**

Teljes megbocsátást kaptál.

Egy rossz hírű nő megjelent egy zártkörű vacsorán, és egy üveg parfümöt öntött Jézus lábára. A házigazda megdöbbsent. „Ha Jézus próféta lenne – mondta magában –, tudná, miféle nő ez.” De Jézus tudta, mert azt mondta a férfinak: „Sok bűne megbocsáttatott.” Aztán az asszonyhoz fordulva így szólt: „Bűneid megbocsáttattak.” Ez az asszony bűnös volt, aztán mégsem volt az. Voltak bűnei, aztán már nem voltak, mert Jézus elcserélte őket a megbocsátás ajándékára. A férfi megdöbbsent Krisztus megbocsátásán. Ennek nem volt értelme.

„Ő egy bűnös, nem pedig egy olyan becsületes polgár, mint én.” Talán azzal vigasztalta magát, hogy azt gondolta: „Isten újrakezdte. Jó neki. De ahhoz, hogy megőrizze a megbocsátását, egyenes-

be kell jönnie, és helyesen kell élnie, különben kiesik a megbocsátásából.”

Más szóval, Isten megbocsátása törékeny dolog, amely a baj első jelére szétesik. Meg kell dolgoznod azért, hogy megbocsátásod megmaradjon. Jónak kell lenned, különben Isten nem bocsát meg neked.

De Jézus nem ezt mondta. „Bűneid megbocsátattak”, vagyis az összes bűnöd. Nem csak azok, amelyeket tegnap követtél el, hanem azok is, amelyeket ma követtél el, és azok is, amelyeket holnap fogsz elkövetni.

Megbocsátást nyertél. Jézus ezt mondta. A megbocsátásodnak semmi köze ahhoz, hogy te mennyire vagy jó, hanem ahhoz, hogy Ő mennyire Jó.

„Ő benne van ... a bűnök bocsánata, Isten kegyelmének gazdagsága szerint.” (Ef 1:7)

15. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Hívjunk le tüzet az égből? Jól hangzik!**

Jézus megmenteni jött.

Egy napon Jézus és a tanítványok egy samáriai faluba érkeztek, amely megtagadta tőlük a vendégszeretetet. „Uram, hívjunk le tüzet az égből, ahogyan Illés tette?” – kérdezte Jakab és János. Jézus megdorgálta őket. „Nem ezért vagyok itt. Azért jöttem, hogy megmentsem, nem pedig elpusztítsam.” Illés óta a forrófejű emberek megpróbáltak tüzet lehozni az ellenségeikre, de Jézus nem.

Ő nem azért jött, hogy megbüntesse az ellenségeit, hanem hogy megmentse őket.

„Szeressétek ellenségeiteket – mondta –, tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnek titeket.”

A szamaritánusok és a zsidók vallási nézetkülönbségek miatt gyűlöltek egymást. Jézus nem vett részt a vitájukban, hanem megkülönböztetés nélkül szerette őket. A zsidóknak és a szamaritánusoknak egyaránt szolgált. A faji sztereotípiák kijavítása érdekében olyan történeteket mesélt a zsidóknak, amelyekben a szamaritánusok jó fiúk voltak. Végül Jézussal a saját törzse, a zsidók bántak rosszabbul. Jézus még halálában is elutasította a büntetés lehetőségét.

Azt mondta: „Apu! Bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek.” Akik ellene voltak, azokat utolsó leheletéig szerette, és amikor feltámadt a halálból, nem akart bosszút állni. Halálból feltámadva azt mondja: békesség.

Életed filmjében talán Isten ellenségének látod magad. Amikor rossz dolgok történnek, azt mondd magadnak: „Isten gyűlöl engem. Isten megbüntet engem.” De Jézus más történetet mesél. Az Ő verziójában nem te vagy a gonosztevő, hanem a „jó fiú” vagy, akit érdemes szeretni, akiért érdemes meghalni.

„Nem azért jöttem, hogy megítéljem a világot, hanem hogy megmentsem a világot.” (Jn 12:47)

16. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **A hit egy folyamatos munka**

A hit egy ajándék. A hit a mennyei valóságról való meggyőződés.

Jézus és tanítványai éppen egy tavon keltek át, amikor viharos szellőkés támadt. Perceken belül a csónakot elöntötte a víz, és életveszélybe kerültek. A tanítványok akcióba lendültek, eveztek tovább, de semmit sem értek el. Amikor úgy tűnt, hogy minden elveszett, a tanítványok felébresztették az Urat. Egy szóval megdorgálta a szelet, és a vihar elült. Aztán megdorgálta a tanítványokat a hit hiánya miatt. A tanítványok dolgoztak, Jézus pedig aludt és csak egyiküknek volt hite. A hit nem munka, hanem pihenés. A hit meggyőződés arról, hogy Isten az, akinek mondja magát, és meg fogja tenni, amit ígért a hajóútjuk kezdetén. Az Isten Fia azt mondta: „Menjünk át a túlsó partra.” Ez volt az Úr szava, de a tanítványok

nem voltak meggyőződve. „Nem megyünk más-hová, csak lefelé, elsüllyedünk.” Mivel nem voltak meggyőződve, keményen dolgoztak, de semmit sem értek el.

Krisztus azonban, mivel teljesen meg volt győződve, nyugodtan aludhatott. Ezért a hit pihenés. Amikor teljesen meg vagy győződve arról, amit Isten megígért, akkor a kérdés el van döntve. Az elhatározásod eldőlt, a szíved megnyugszik. De ha nem vagy meggyőződve, akkor nyugtalan leszel. Próbálkozni fogsz ahelyett, hogy bíznál. Pánikba esel ahelyett, hogy békés lennél. A hit nem olyasmi, amit meg kell tenned vagy elő kell állítanod.

A hit abban a nyugodt meggyőződésben való megpihenés, hogy Isten nagyobb a viharainknál.

A hit az, hogy nem vagyunk hajlandóak pánikba esni, és azt választjuk, hogy bízunk abban, hogy biztonságban elvisz minket a túloldalra. Ha tőle hallasz élő szót, az biztosan meglesz.

**„Mi, akik hittünk, bemegyünk az ő nyugalmaiba.”
(Zsid 4:3)**

Egy magyarázat az igéhez:

A hit valósítja meg a közvetlen bejutást Isten nyugalmaiba. Nem az akaraterő tesz képessé a bejutásra. Amikor nyugalomban vagy, az Ő tökéletességét ünnepled és beismered, hogy ehhez nem lehet hozzátenni. Ő Tökéletes. Az ember bukása nem rontotta el Isten tökéletességét. Csak pihenj meg

most csendesen, mintha napoznál és mondd neki:
Itt vagyok Apu a te nyugalmadban. Köszönöm.

17. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Elvetéltél? Istennek szüksége volt még egy angyalra a mennyben**

A kegyelem a gyermekeknek volt.

Amikor Jézus meghallotta, hogy Jairus kislánya meghalt, nem azt mondta: „Beteg volt – és a halál kegyelem volt számára.”

Amikor Jézus találkozott egy özveggel, aki a fia temetésére tartott, nem azzal vigasztalta: „Isten azért vette el, mert túlságosan szerette őt.” Ha Jézus találkozott volna egy anyával, aki elvetélt és elvesztette a gyermekét, biztos nem mondott volna ilyen mondatokat: „Isten nem állt készen arra, hogy megszülessen a gyermeked.” „Istennek kellett még egy virág a csokorba.” „Valami baj lehetett a gyermekeddel. Ez egy álruhás áldás volt.”

Jézus soha nem hibáztatta Istent, és soha nem sugallta, hogy az Ő keze van a gyermek elvesztése mögött. Egy vetélésnek számos oka lehet, de az, hogy Istennek szüksége van egy újabb angyalra a mennyben, nem tartozik ezek közé.

Egyeseknek az az elképzelésük, hogy a halál Isten egyik eszköze, de Jézus gyűlölte a halált. Azt mondta az özvegynek, hogy ne sírjon, mégis sírt Lázár sírjánál. Azt mondta Jairusnak, hogy ne féljen, mégis elöntötte a bánat. A kereszten azonban az élet szerzője magára vette bűneinket, és eltávolította a halál fullánkját. Jézus miatt a haláltól többé nem kell félni.

Mi történik a csecsemőkkel, akik meghalnak?

Mindegyikük Jézushoz megy, hogy Jézussal legyen. Mert ha a kegyelem valakinek szól, akkor az a legkisebbeknek és az elveszetteknek szól.

„...ilyeneké az Isten országa.” (Lk 18:16)

Egy másik magyarázat ehhez az ígéhez:

Jézus akkor magához hívatta a tanítványait és világosan meghagyta nekik, hogy azonnal engedjék a kicsiket szabadon hozzá és semmiképp ne akadályozzák őket.

A gyerekek ösztönösen birtokolják Isten országát. Az elméjük nincs telezsúfolva a teljesítménnyel kapcsolatos követelményekkel. Az identitásuk mentes a vallásos felfogástól – az ártatlanságban, a gyermeki bizalomban lubickolnak.

18. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Ha nem lelkesedsz, akkor kiköplek**

Jézus azt akarja, hogy pihenj.

Ha Isten pontokat adna a lelkesedésért, akkor a tanítványok bajban lennének. Azon az éjszakán, amikor Krisztusnak a legnagyobb szüksége volt rájuk, elaludtak az imádkozásban. Aztán amikor jött a baj, úgy menekültek, mint a rémült kiscicák. Ahelyett azonban, hogy elítélte volna a tanítványokat, amiért pocsék, langyos barátok voltak, Krisztus meghalt értük. Aztán feltámadt a halálból és reggelit készített nekik.

A teljesítményőrült világunkban könnyű elhinni, hogy Jézus azt akarja, hogy keményebben dolgozzunk, gyorsabban fussunk és magasabbra ugorjunk. De minden eddiginél nagyobb szükségünk van arra, hogy halljuk, ahogyan a tanítványoknak mondta:

„Gyertek velem egy csendes helyre és pihenjetelek meg.”

A gyülekezetnek nem a teljesítményről, a növekedésről kellene szólnia, vagy arról, hogy teljesítménycentrikus, növekedésorientált beállítottságú hajszolásban éljünk. Minél nagyobbak legyünk, minél nagyobb hatást érzünk el.

Hanem arról kellene, hogy felismerjenek bennünket, hogy egymást szeretjük. De nem a mézes-mázás, Isten áldjon meg képmutató köszöntéssel. Hanem őszinte, testvéri, élő kapcsolatokban, képmutatástól mentesen.

Amikor Jézus azt mondta, hogy a langyosakat kiköpik, akkor a forró és a hideg keverésének veszélyeiről beszélt. Langyosnak lenni azt jelenti, hogy összekeverjük azt, amit nem szabad összekeverni. A kegyelem új szövetségét keverni a cselekedetek régi szövetségével. Ez összekeveri a Krisztus által felkínált pihenést a törvény szüntelen követeléseivel. Összekeveri Isten törhetetlen ígéreteit az ember törékeny ígéreteivel. A törvény kőtáblája hideg kő, a Kegyelem egy Személy, Jézus Krisztus és a Szent Szellem ÉLŐ Tüze.

Charles Spurgeon, a nagy prédikátor aggódott azok miatt, akik összekeverik a Kegyelem jó hírét a törvény rossz hírével: „A legtöbben keverik a kegyelmet, és halálos adagokat osztogatnak az embereknek. Az üzenet gyakran csak egy deka evangéliumot tartalmaz egy kilogramm törvény-

hez képest, miközben még egy gramm törvény is elég ahhoz, hogy elrontsa az egészet.”

Mitől beteg egy istenes üzenet? Attól, hogy keveri a kegyelmet a törvénnyel, az Ő áldozatát a tiéddel. Azt mondja: „Jézusom, én ezt elintézem. Te kezdted el, de én befejezem. Te nem tudod megcsinálni, de én igen.” Az ilyen beszéd lenézi Jézus megváltását, és a Mester követése fárasztó munkává válik számunkra.

„Csak az örültek gondolják, hogy saját erejükből befejezhetik azt, amit Isten kezdett el.”

(Gal 3:3 – Message)

Egy magyarázat az ígéhez:

Ostobaság lenne szellemben kezdeni, a Kereszt sikerében hinni, majd valami örült oknál fogva újra visszaváltani a „barkács üzemmódba”. Mintha a saját cselekedeteid bármit is hozzátehetnének ahhoz, amit Apu megtett Krisztusban. Ha ezt csinálod, olyan, mintha szándékosan öngyilkos lennél, kiugorva a csónakból megpróbálnád átúszni az óceánt.

Két fa van: két törvény, ami a két rendszert képviselte. A barkácsolás fája és az Élet fája. A cselekedetek tedd és ne tedd törvénye az egyik fa, a másik a hit törvényét jelképezi. Az egyik fa azt mutatja meg mit kell tenned, hogy azzá válj, a másik fa azt mutatja meg, hogy ki vagy eleve és mit tett Krisztus. A Golgota fa miatt vagyunk szabadok. A Szellemi valóságot hit által éled meg. A testi dolgok mindig munkával járnak.

19. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Menj és ne vétkezz többé - különben!**

A nőt, akit házasságtörésen kaptak, elviszik Jézus elé, hogy ítélkezzen. Bűnös, nem vitás, rajtakapták. (De akkor hol a férfi? - mellékesen.) A törvény szemében halálra van ítélve. De Jézus olyan bölcsességgel beszél, amely elhallgattatja vádlóit, megmenti az asszony életét. „Én nem ítélek el téged” - mondta Jézus. „Menj most és hagyd el a bűnös életedet, többé ne vétkezzél, mert rosszabb lesz az állapotod.” Ez nem fenyegetés volt, hanem a szabadság kinyilvánítása. „Hagyd el a bűn, a rossz gondolkodás börtönét.”

Ha vádlás alatt vagy, úgy érzed, mintha mindig te lennél a középpontban, mintha mindenki téged figyelne. (János 8,2: ... középre állítván...) De ezt csak te érzed. Az érzésed meg abból ered, hogy nem tudod, nem élted meg, hogy tiszta vagy, igaz vagy, minden bűnöd meg van bocsátva.

Amikor vétkezel, sok vádlód lesz. A lelkiismereted vádolni fog téged. A törvény vádolni fog téged. A bíró és az esküdtszék vádolni fog téged. De Jézus soha nem fog vádolni téged. Ehelyett Ő a védelmedben szólal fel. „Írd ezt a bűnt az én számlámra, és engedd szabadon a vádlottat, Apám.”

És Isten, a bíró azt jelenti ki rólad, amit nem lehet felülbírálni: „A vádat elejtem!” Ilyen jó hírt nehéz elhinni. „De bíró úr, ön nem tudja, mit tettem. Csúnya dolgokat tettem.” De a mennyei bíróság így válaszol: „Nem, nem tudod, mit tett Krisztus. Ő, aki nem ismert bűnt, bűnné lett, hogy ti, akik soha nem voltatok igazak, igazakká váljatok.” Ez egy isteni csere, az Ő élete a tiédért.

Így néz ki a Kegyelem. A Kegyelem széttöri a bűn kötelékeit, és leveszi a bűntudat igáját. A kegyelem kiemel minket az agyagból és a sziklára állít. A kegyelem az ég felé vonzza tekintetünket, és szárnyakat ad nekünk a repüléshez.

„Ha valaki vétkezik, van nekünk szószólónk az Apunál, az Igaz Jézus Krisztus.” (1Jn 2:1)

János 8:11 magyarázata:

A nő így felelt. „Senki, Uram.” Jézus pedig így szólt hozzá: „Én sem ítélek el téged – menj el és többé ne vétkezz” – soha többé ne higgy magadról hazugságot. A bűn gyökere az, ha torz gondolkodásunk van önmagunkról. Ha nem tudjuk magunkat definiálni, meghatározni, akkor a sorsunk

elkezd lefelé csúszni. Az ige mondja meg, hogy kik is vagyunk. Nem az önfejlesztő pszichológiai könyvek, a családi beszélgetések, vagy a tévé, a filmek gondolatai.

A törvény alatt a torz gondolkodásmód uralta az embert, de most a kegyelem uralkodik a megigazulás által. Igaz ember vagy, a Kegyelem, a helyes gondolkodás uralkodik az életeden. A törvény a torz gondolkodásod rabszolgaságát mutatta meg.

A Kegyelem, az Igazság, a Valóság pedig a torz gondolkodástól való szabadságot hozta el neked.

Jézus nem azt mondta a nőnek, hogy: „Menj és kevesebbet vétkezz” (vagyis kevesebb torz gondolkodásod legyen önmagadról). Hanem azt mondta: „Menj és többet ne vétkezz” (többé ne gondolkozz torz módon, rossz minta szerint magadról).

Jézus tud valamit a működésünkről. Elmondja, hogyan is működünk. Amit sokszor szem elől tévesztünk.

20. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Ne zavarjuk Istent az apróságokkal**

Ha neked fontos, akkor neki is fontos.

Isten mindennek az alkotója. Nevén nevezi a csillagokat. Az Ő nagysága, bölcsessége, tudása, mérhetetlen és felfoghatatlan, Jézus mégis azt mondta, hogy mennyei Apunkat életünk legapróbb részletei is érdeklik.

„Ő ismeri a hajszálaid számát.”

De te lehet, hogy ezt mondod: „Én nem akarom Istent zavarni a problémáimmal. Biztos vagyok benne, hogy jobb dolga is van.”

Ő a te Apud. Ha neked számít, neki is számít. De lehet, hogy erre megint azt mondod: „Ő olyan nagy, az én problémáim pedig kicsik.” Mindez apróság az ég és a föld Teremtőjének. Az Ő

szemszögéből nézve nincsenek kicsi vagy nagy problémák.

Beszélgess vele, imádkozz. Az ima az aggodalom ellenszere. Ő egy gondoskodó Apa. „Ha nem tudod, hogyan kell imádkozni, segítek. Az imádság egyszerűen csak beszélgetés mennyei Apuval. Szeretetben és hálával közeledsz hozzá, tudva, hogy törődik veled. Az ima az, hogy megcsókolod apád arcát.”

„Minden gondotokat Őreá vessétek, mert neki gondja van reátok.” (1Pt 5:7)

21. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Isten jobban szeret, ha engedelmeskedsz neki**

„Isten mélységes módon mutatja ki szeretetét” – mondta Pál a rómaiaknak. „Amíg mi bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk.” Annak ellenére, hogy mi nem akartunk vele semmit kezdeni, Ő szeretett minket. Annak ellenére, hogy megszegtük minden szabályát, Ő szeretett minket. Annak ellenére, hogy leköptük, bántalmaztuk és keresztre szögeztük, szeretett minket.

Miért gondoljuk tehát, hogy mi rávehetjük Istent, hogy még jobban szeressen minket, mint ahogyan Ő már szeret minket?

Isten szeretete olyan, mint a napsütés. A viselkedésednek semmi köze hozzá. Isten nem szeret téged jobban, ha jót teszel, és szeretete nem csökken, ha rosszat teszel.

A viselkedésed csak azt befolyásolja, hogy élvezed-e az ő szeretetét. „Elhagytátok az első szereteteket” – mondta Jézus az efézusi gyülekezetnek. Az efézusiak annyira elfoglaltak voltak, hogy elfelejtették, ki volt a forrásuk és a táplálékuk. Streszesek és nyugtalanok voltak, és már nem pihentek Mennyei Édesapjuk szeretetében.

Az élet gondjai és aggodalmai elvonhatják figyelmünket, sőt meg is betegíthetnek bennünket. Amikor szem elől tévesztjük Isten irántunk való szeretetét, fogékonyak leszünk a kisebb dolgok csábításaira.

Hogyan találunk vissza a helyes útra?

„Emlékezz a magas napfényes helyre, ahonnan leestél. Térj vissza és tedd azt, amit először tettél.” Mit tettünk, amikor először felismertük, mennyire szeret minket Apu? Nem sokat. Nem törekedtünk, nem fáradtunk és nem törtük magunkat, hogy a kedvében járjunk. Csak élveztük Őt. Elmerültünk az Ő feltétel nélküli szeretetében és gyönyörködtünk a kegyelmében. Engedd, hogy Szeressen az Isten.

„Tegyétek ezt – mondja Jézus. – Ne térjete vissza a cselekedetek pusztaságába, hanem az Ő ki nem érdemelt kegyelmének napsütötte helyén keressetek otthont.”

„Szeretünk, mert Ő szeretett minket, mert Ő szeretett minket először.” (1Jn 4:19)

Azért szeretünk, mert Ő szeretett minket először.
Nem mi találtuk ki ezt a közösséget, hanem meg-
hívást kaptunk, hogy családi közösségben legyünk
Apuval.

22. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

Bűnös vagy?

**Akkor tuti, hogy Isten
nem hall téged**

„Isten nem hallgatja meg a bűnösöket. Csak az istenfélő embert hallgatja meg, aki teljesíti az akaratát.” Ezt mondta egyszer egy ember a Bibliában, de nem Jézus volt az. Jézus meghallgatott tolvajokat, paráznákat, démonizáltakat, szamaritánusokat, rómaiakat, koldusokat, kormányzókat és vallási szélsőségeseket. Sőt, Jézus nem csak meghallgatta őket, hanem mindent megtett azért, hogy segítsen a bűnösként elutasított embereken. Valójában ez volt a küldetése.

„Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket.”

Soha ne gondold, hogy Isten nem fog meghallgatni, mert nem voltál jó. Ne dőlj be annak a hazugságnak, amely szerint mennyei Aput nem érdekli.

Isten annyira törődik velünk, hogy még a ki nem mondott imáinkat is meghallgatja.

Gondoljatok ezekre a történetekre Jézus életéből: Zákheus olyan ember volt, akinek ellenségei voltak. Szüksége volt egy barátira, ezért Jézus meghívatta magát ebédre. A kútnál lévő asszonyt megszégyenítette az elutasítás. Elfogadásra volt szüksége, és megtalálta Jézust, aki várta, hogy találkozzon vele. A házasságtörésen kapott nőnek csak pár perc volt hátra az életéből, mert megkövezték volna. Megváltóra volt szüksége, és szó szerint Krisztushoz vitték, aki megmentette őt. Egy tolvaj, egy kiteszított és egy házasságtörő. Nem tudjuk, hogy imádkoztak-e valaha, de azt tudjuk, hogy szívük kiáltásait, akár kimondva, akár kimondatlanul, meghallgatta Isten, aki törődik velük.

„Mindenki, aki így kiált: »Segítség, Isten!«, segítséget kap.” (Róm 10:13 – Message)

Egy magyarázat ehhez az ígéhez:

A megváltás, üdvösség annak megértése, hogy minden ember valós identitása Krisztusban, a Felkentben, a Messiásban tárul fel. Aki kiált, segítségül hívja az Úr nevét, az üdvözülni fog. Vagyis fel vagy jogosítva, egy családnévvel azonosítanak név szerint téged.

Isten gyermeke vagy.

Egy kis figyelmet igényel ennek az ígének a megértése.

'Segítségül' szó görögül 'epikaleo', jelentése: néven nevezni.

Ez nem azt jelenti, hogy Istenhez kiabálsz, segítséget kérsz tőle, mert menekülésre van szükséged. Azért szabadulsz meg, mert megértetted, hogy Isten az Édesapád, és te a gyermeke vagy. A felismerés szabadít meg.

23. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **A betegséged Istentől van**

Jézus elvette a betegségünket.

Jézus azt mondta: „Ha engem láttatok, akkor az APUT láttátok.” Jézus Isten tökéletes hasonmása. A Fiú olyan, mint az Apu, és az Apu olyan, mint a Fiú. Ha tudni akarod, milyen az Apa Isten, nézz a Fiú Istenre. Jézus az Isten, aki bemutatta Aput az emberiségnek. Ha kérdéseid vannak Istennel kapcsolatban, a Fiában találsz választ. Például hány embernek adott Jézus betegséget? Válasz: nulla.

Mivel Isten Fia Jézus, az Apa Isten pontos hasonmása, kérdés: hány embert betegít meg Isten? Ugyanaz a válasz. Nulla. Senkit sem betegített meg Apu. Soha ne gondold, hogy Isten áll a betegséged mögött. Ne mondd magadnak: „Isten okkal tett beteggé” vagy: „Isten azért adta nekem ezt a betegséget, hogy türelemre tanítson.” Nem Ő tette.

Miféle Apa ad a gyermekeinek epilepsziát vagy bipoláris zavarokat, depressziót, covidot, hogy megtanítsa őket valamire?

Jézus soha, senkit sem tett beteggé. Jézus soha nem fog megbetegíteni téged. Jézus meggyógyította a beteg embereket. Jézus meggyógyított téged. Jézus meggyógyított mindenkit, aki beteg volt.

Azért tette ezt, hogy valóra váljon, amit Ézsaiás próféta mondott:

„Meggyógyított minden beteget... Ő vette el a te erőtlenségedet, és Ő hordozta a te betegségeidet.” (Mt 8:16–17)

24. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

Miért vagy beteg?

Biztos titkos bűnöd van

Jézus mindenkit meggyógyított, aki hozzá fordult. Százszázalékos volt a sikeraránya. De néha nem ezt tapasztaljuk. „Imádkoztam, de még mindig beteg vagyok.” Amikor ez megtörténik, csalódottság támadhat bennünk.

„Miért nem működött? Miért nem lettem jobban?” Okokat keresünk, és a saját elménk ad nekünk válaszokat, gondolatokat. Pl. Jézus visszavonult. Ő már nem gyógyít többé. A gyógyítás akkor volt, nem most. Nincs elég hitem. Nem vagyok eléggé elszánt. Bűn van az életemben. Isten azt akarja, hogy beteg legyek. Megpróbál tanítani valamire. Ő titokzatos. Ki érti meg az Ő útjait?

Az ilyen kifogások talán felszínes vigaszt nyújtanak, de nem gyógyítanak meg minket. Csak nézőkké tesznek bennünket a saját életünk kispadján. Jézus kétszer is imádkozott egy vak emberért.

Az első ima után a férfi látott, de nem tökéletesen. Jézus nem adta fel. Nem mondta: „Megpróbáltam, de nem sikerült. Ez a gyógyító trükk nem működik.”

Nem is keresett kifogásokat. „Biztos van valami bűn, amit nem vallottál meg. Talán Isten arra használja a betegségedet, hogy megtanítson, hogyan kell elviselni.” Nem. Jézus másodszor is imádkozott, és az ember teljesen meggyógyult.

Nem kaptad meg a gyógyulásodat?

Ne add fel!

Ne add meg magad a kifogások börtönének. Ne legyél levert és csalódott, hanem szegezd tekintetedet Jézusra.

„Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok.” (Mt 10:8)

Ige magyarázata:

Lásd, azt mondja, ingyen vettétek. Vagyis ajándékként, feltételek teljesítése nélkül kaptad a gyógyulást, és ugyanezt hirdetve „ingyen” ajándékként, feltételek teljesítése nélkül adjátok tovább, mondjátok el az embereknek, hogy meggyógyultak.

25. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Ne tegyél fel kérdéseket**

Egy híres prédikátor egyszer azt mondta: „A keresztények, mint a rabszolgák és a katonák, nem kérdeznek.” Más szóval, tedd, amit mondanak és ne csinálj bajt. „Hogy mered megkérdőjelezni Istent?” Jézus azonban azt mondta: „KérjeteK és megkapjátok.” Kérdezni egészséges. Így növekszünk. Ha abbahagyjuk a kérdezősködést, akkor abbahagyjuk a növekedést. Mi Isten gyermekei vagyunk. A gyerekek állandóan kérdezősködnek:

Miért kék az ég?

Miért van a katicabogaraknak foltjuk?

Honnan jönnek a gondolatok?

Tudják a cápák, hogy gonoszak?

Miért csak egy dolgot látunk, ha két szemünk van?

Mi van a világegyetemen kívül?

Miért nincs a halaknak szemöldökük?

A Jó Apa örül a gyermekei kérdéseinek, mert tudja, hogy a jó kérdések a felfedezések kapui. Olyan kulcsok, amelyek kincseket nyitnak meg. A probléma az, hogy nem kérdezünk, így nem kapunk választ. Az ajtó zárva marad, és a kincs zárva marad. Isten szereti, ha kérdezel:

Ki töltötte meg a földet csodákkal és burkolta titokzatosságba a világegyetemet?

Ki forgatta a galaxisokat és töltötte meg energiával az apró atomot?

Ki hozta létre a víz körforgását és keverte össze a koktélt, amit levegőnek hívunk?

Ki mutatta meg a vándormadárnak, hogyan keljen át az óceánon, vagy a lazacnak, hogyan találjon haza?

Ki tanította meg a rovarokat, hogy beporozzák az élelmiszer növényeinket, és ki adta nekünk az ízlelőbimbókat, hogy élvezhessük őket?

Ki tett minket kíváncsivá és találeményre?

Ki tette a nőket kifürkészhetetlenné, és a gyerekeket kiszámíthatatlanná?

Isten szereti a jó kérdéseket, mert végső soron a kérdéseink hozzá vezetnek.

„Mindenki, aki kérdez, kap.” (Mt 7:8 – Message)

26. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Az én törvényem segít legyőzni a bűnt**

A szentírási törvények jók, de nincs hatalmuk arra, hogy jóvá tegyenek téged. Gondoljunk csak a Krisztus korabeli törvénytudósokra. Ők mindenkinél jobban ismerték a törvényt, Jézus mégis képmutatóknak és fehérre meszelt síroknak nevezte őket. Jézus nagyra becsülte a törvényt, és azt a célt, amiért adták. De a törvény nem azért adatott, hogy segítsen legyőzni a bűnt, hanem hogy a bűn győzzön le benneteket. Azoknak, akik bíztak a törvény betartásában, Jézus még több törvényt adott. „Hallottátok, hogy azt mondják ... de én azt mondom nektek...” Olyanok voltak, mint a konditermi gyúrók, akik a törvény tükrében csodálták erkölcsi izmaikat, amíg Jézus tíztonnányi súlyt nem tett hozzá, és azt nem mondta: „Ezt nyomd ki.”

A hegyi beszédben Jézus azt mondta: „Ha a ti igazságotok nem haladja meg a törvény tanítóinak

igazságát, nem mentek be a mennyek országába.”
A törvény tanítóinak igazsága nem haladja meg a ti igazságotokat. Ez a rossz hír, amely megnyitja az utat a jó hír előtt: az igazságosság, amelyre mindannyiunknak szüksége van, ingyenes ajándékként érkezik hozzánk, Jézus által megfizetve. Jézus elvégezte a nehéz munkát, és neked nem kell kinyomnod semmit.

A válasz egyértelmű: Csakis Krisztusban bízni.

A törvény a halált szolgálja, de Jézus életet ad. A törvény elítél, de Jézus megigazít. A törvény nem a barátod, de Jézus a legjobb barátod.

„A bűn hatalma a törvény.” (1Kor 15:56)

Egy magyarázat az igéhez:

A halál fullánkja a rossz önmagunkról való gondolkodás. A törvényből, a cselekvési kényszerből nyeri az erejét a torz identitás. A Jó cselekvés által mindig értékesnek fogod magad gondolni. De ez egy torz önképet, identitást ad és erősít, mert ha tétlen vagy, akkor azt gondolod, érzed, nem vagy igaz, értékes. Pedig Jézus miatt, a Kegyelem miatt mindig Igaz vagy, ha jót cselekszel, ha nem. Ezért az Identitásod mindig fix, változhatatlanul Igaz vagy.

27. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Nem próbálkozol eléggé**

Jézus azt mondta, hogy: „Isten országa olyan, mint az ember, aki magot szór a földre. Éjjel és nappal, akár alszik, akár felkel, a mag kicsírázik és növekszik, bár nem tudja, hogyan.” A mag magától növekszik. Nem a földműves feladata. De ha megpróbálja növekedésre készíteni a magot, kiásva vagy a szárát rángatva, akkor tönkreteszi a termést. Jézus azt mondta: „Rajtam kívül semmit sem tehetsz.” Nem tudjuk az Ő gyümölcsét teremni, és nem tudjuk magunkat növekedésre készíteni. Az elejétől a végéig mindent Ő csinál. De mi szabotálhatjuk ezt a folyamatot azzal, hogy megpróbáljuk kézbe venni a dolgokat. Vannak, akik azt hirdetik:

„Hozz gyümölcsöt, vagy Isten levág téged” – és mielőtt észrevennéd, máris próbálkozol, ahelyett, hogy bíznál. Kiásod a magot, rángatod a szárát, és tönkreteszed a termést.

Hogyan éljük meg azt az életet, amely Krisztusban található? „Azzal, hogy emlékezünk arra, hogy Jé-

zus a szőlőtő – mondta Hudson Taylor –, a gyökér, a szár, az ágak, a gallyak, a levelek, a virágok, a gyümölcs, valójában minden. Nem kell magadat ággá tenni. Az Úr Jézus azt mondja neked, hogy ág vagy. Hozzá tartozol és nem kell cselekedned.”

Hogyan lesz látható valóság az Ő gyümölcse a mi életünkben? Úgy, hogy nem próbálkozunk. Úgy, hogy megtanulunk az Ő szeretetére támaszkodni, és bízunk az Apuban, ezért az Ő gyümölcsét teremjük.

„Akik bennem maradnak és én bennük, sok gyümölcsöt teremnek.” (Jn 15:5)

Magyarázat az igéhez:

Zökkenőmentes egyesülés eredménye az, hogy a gyümölcs természetes módon jön létre. Aki megérti a kölcsönös egységet, az természetesen sok gyümölcsöt terem, ami Jézuson kívül lehetetlen.

28. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Kell egy kis büntudat**

A büntudat kis mennyiségben is rossz dolog. A büntudat olyan sérülést jelez, amelyet meg kell gyógyítani.

Büntudatot érzel, amikor ez jut az eszedbe: „Jaj, ne, elfelejtettem a születésnapodat.” „Rosszul érzem magam, mert elvesztettem a fejem.”

Egy olyan világban, amely a teljesítményt imádja, a büntudat kicsúszott a kezünkől. Büntudatot érzünk olyan dolgokért, amelyeket megtettünk, és olyanokért, amelyeket nem tettünk meg. Bűnösnek érezzük magunkat, ha korán érkezünk, és ha késünk. Bűnösnek érezzük magunkat, ha kudarcot vallunk, és ha jól teljesítünk. (Jobban is csinálhattam volna.) Nem számít, mit teszünk, a büntudat sosem múlik el. Mint egy ébresztőóra, amely nem kapcsol ki, a büntudat az életünk hangja.

Jézus korában a vallási vezetők büntudattal próbálták motiválni az embereket. Egy olyan Isten

nevében, akit nem ismertek, olyan szabályokkal terhelték az embereket, amelyeket nem tudtak betartani, majd megbüntették őket, amikor nem teljesítették. „Nyomorult bűnös vagy.” A büntudat lehet a szabályokon alapuló vallás nyelve, de Jézus nem ezen a nyelven beszélt. A „bűnösöknek” ítélt emberekkel való számtalan találkozása során egyszer sem ítélte el, bírálta őket, vagy mutatott rá a hibájukra. Soha, senkinek nem okozott büntudatot. Egy alkalommal a vallási vezetők elővettek egy nőt, aki megszegte a szabályokat. Bűne tagadhatatlan, megkérdőjelezhetetlen, megcáfolhatatlan volt. Jézusnak bizonyára nem volt más választása, mint hogy egyetértsen a bűnös ítéletükkel. De mégsem tette. Azt mondta: „Nem ítéllek el.” Ebben a világban nincs hiány kritikusokból és kődobálókból. Jézus azonban más dallamot énekel. Ő a kegyelem és a megbocsátás szavait mondja, amelyek meggyógyítanak, és képessé tesznek minket arra, hogy jól éljünk.

Hallgassuk meg őt:

„Mindenki vétkezett... de Isten kegyelmének ingyenes ajándéka által mindenki rendbe jött, Krisztus Jézus által.” (Róm 3:23–24)

Egy magyarázat a Róma 3:23–24-re:

Az emberiség ugyanabban a csónakban van, mindenkinek a viselkedése eltorzult, mert nem az eredeti tervrajz szerint gondolkodunk magunkról. A csódba ment torz identitást láthatod, ha szétnézel a világban. Nem élünk összhangban Isten ere-

deti tervével, viselkedésünk tükrözi torz, forma nélküli gondolkodásunkat.

A törvény az emberiség dilemmáját bizonyítja. Vagyis, ha jót cselekszek, értékes vagyok, ha nem cselekszek vagy rosszat teszek, értéktelen vagyok. Isten kegyelme ugyanennek az emberiségnek a megváltását hirdeti Jézus Krisztusban. Ingyen ajándékot kaptál, feddhetetlen vagy, és kifogástalanul ártatlan. Az ajándékozás elve kiiktatja a megjutalmazás, kiérdemlés gondolatát. Jézus Krisztus kegyelmi ajándékának az a bizonyítéka, hogy az emberiség Igaz, nincs kivétel, zsidó, pogány, egyaránt minden ember megigazult, ezt üzeni az evangélium. Mindenki ártatlan.

29. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:
**Ha nem adsz tizedet,
Isten orvosi számlákban
fogja levenni**

Ő az isten, a te APUD, nem a „keresztapa” a film-
ből.

„Isten megáld, ha tizedet adsz, de megátkoz, ha
nem adsz.” „Az adakozás természetfeletti védel-
met nyújt a pénzügyeidnek.” „Ha nem adsz tize-
det, ajtót nyitsz a sötétnek.”

Talán hallottál már ilyen állításokat, de Jézus soha
nem mondta ezeket. Ezek gengszterfilmek sorai.
„Fizess, vagy szerencsétlen baleset érhet.” Jézus
nem egy maffiózó, aki védelmet árul. Ő soha nem
fog kenőpénzt kérni tőled, vagy azzal fenyegetni,
hogy kórházba küld. „És mi van azzal, amikor Jé-
zus azt mondta a meggyógyított embernek: „Ne
vétkezz, vagy valami rosszabb történhet veled.”

Ez egy életre szóló figyelmeztetés volt, mint például: „Hagyd abba a dohányzást, különben tüdőrákot kapsz” vagy „Ne írd SMS-t az autópályán, nehogy balesetet szenvedj”.

A halál a bűn bére, nem pedig Isten ajándéka. A bűn öl; Isten meg akar gyógyítani, nem pedig megbetegíteni.

Meg akar áldani, nem pedig megátkozni. A jó hír, amit Jézus kinyilatkoztatott, az, hogy Isten megáld minket, tekintet nélkül arra, hogy mennyit adunk.

„A napját jó és rossz emberekre egyaránt felragyogtatja.” Isten a vidám adakozót szereti, nem a félős, remegős adakozót. „A szeretetben nincs félelem és a szeretet nem fenyeget.”

„Az Úr vágyik arra, hogy kegyelmes legyen hozzád.” (Ézs 30:18)

30. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **A betegséged álcázott áldás**

Jézus a te áldásod.

A betegséggel terhelt elme elveszítheti a perspektívát. Azt gondolhatod: „Meg fogok halni”, pedig nem fogsz. Vagy azt mondhatod: „Ez a betegség áldás”, pedig nem az. Az ízületi gyulladás nem áldás. A bulimia nem áldás. A rák nem áldás. A covid 19 nem áldás. A depresszió nem áldás. De ha azt hiszed, hogy a betegséged áldás, az megakadályozhat abban, hogy áldott legyél.

A Biblia tele van történetekkel olyan emberekről, akik gyógyulásért jöttek Jézushoz. De elgondolkodtál már azokon az embereken, akik otthon maradtak? Amikor Jézus elhaladt mellettük, nem kiabáltak, hogy felhívják magukra a figyelmét, mint a vak koldus Jerikóban. Nem tolakodtak át a tömegen és nem engedték le őket a barátaik a háztetőkön keresztül.

Jézus mindenkit meggyógyított, aki hozzá jött, de Názáretben nem sokan gyógyultak meg. Miért nem? Nem mindenki jött hozzá. Néhányan visszatartották magukat.

Megbékéltek a betegségükkel. Elutasították Jézust, mint csupán „József fiát”, és nem tekintették gyógyítójuknak. Jézus talán azt mondta volna: „Ingyenes gyógyítás. Gyertek és kapjátok meg, a tiétek!” De ők azt válaszolták: „Nem, köszönöm. Megvagyunk.” Mégsem érezték mindannyian így. Jézus rátette a kezét néhány betegre, és ők meggyógyultak. Ami elgondolkodtat, hogy mi történt, miután Jézus elment. Láttátok, hogy „Kohnnak” elvették a lepráját? Már nem alszik a falon kívül. Visszakapta a régi állását a malomban, udvarol a rabbi lányának, és már a házasságról is beszélnek.” „Hé, jó Kohnnak, de ez nem nekem való. Nekem jó otthonom van itt kint, a leprások táborában.”

„Jézus csodálkozott a hitetlenségükön.” (Mk 6:6)

31. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **A kegyelem engedelý a bűnre**

A kegyelem a bűnözésre vonatkozó engedelý?

Nem nehéz megérteni, miért nem voltak Zákéusnak barátai. Egy pénzéhes bürokrata volt, aki a gyűlölt rómaiaknak dolgozott. A zsidóknak nem volt kétségük afelől, hogy azért lop tőlük, hogy a saját zsebét tölje meg. Aztán egy nap Jézus, ehhez a bűnös, pénzsóvár emberhez meghívatta magát egy vacsorára.

Miután találkozott Jézussal, Zákéus minden eddiginél veszélyesebb tolvajjá vált? Azt mondta, hogy: „Elveszem a szegények vagyonának felét, és mindenkit négyszer annyira fogok becsapni, mint eddig.” Valójában nem ez történt. A kegyelem nem így működik. De valaki azt hiszi, hogy a kegyelem így működik. Azt mondják: „Ha a kegyelem elfedi a bűneimet, miért ne vétkezhetnék tovább? Miért nem vétkezhetek még többet?”

Amikor találkozol a kegyelemmel, amit Jézus ad, a bűnben való folytatásnak semmi értelme. Ez olyan, mintha a disznóolat választanád a lakomaasztal helyett. Ez a börtöncellát választja a palota helyett. Miután találkozott Jézussal, Zákeus gyökeresen megváltozott. Abbahagyta a lopást, és jóvátette az általa okozott kárt. Miután megkapta Krisztus barátságát, Zákeus igyekezett barátságot adni másoknak. A magány régi dallamait az elfogadás és a szeretet új dalai váltották fel.

Ezt teszi a kegyelem. A kegyelem az ellenségeket barátokká, a tolvajokat adakozókká, a gyűlölködőket pedig szeretőkké változtatja. A kegyelem képessé tesz minket arra, hogy jól éljünk, és ne vétkezzünk többé. A kegyelem nem engedély a bűnre, hanem engedély a Jó megélésére.

„Mert az Isten kegyelme megtanít minket arra, hogyan éljünk jó életet.” (Tit 2:11–12 – parafrázis).

Magyarázat az igéhez:

Isten kegyelme tagadhatatlanul láthatóvá teszi az emberiség üdvösségét. Olyan korban és olyan napokban élünk, ami megteremti a terepet ahhoz, hogy mint egy színpadon, mindenkinek megmutathatjuk az ima és a mennyei kapcsolat által inspirált élet vonzerejét.

A mi lelkünket, elménket az igazság kinyilatkoztatása menti meg. Isten felhatalmazott bennünket arra, hogy büntudat helyett az ártatlanság tudatában éljünk.

32. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

**Ha a gyermeked
öngyilkosságot követett
el, a pokolban van**

Jézusé az utolsó szó.

Az öngyilkosság nehéz kérdéseket vet fel, amelyekre elcsépett és nyomorúságos válaszok születnek. „Hol van a fiad? A pokolban van a gyilkosság bűne miatt. Hol van a lányod? Örökre elveszett, mert bűnbánat nélkül halt meg.” Az ilyen vigasztalan válaszok millió mérföldre vannak egy vigasztaló király szívéből. Nézd meg, hogyan beszélt Jézus két gyászoló nővérrel:

„Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, élni fog, még ha meg is hal.” Ez egy olyan ígéret, amelyből hiányoznak a feltételek. „Aki hisz, élni fog.”

Mi van, ha a hívő tüdőgyulladásban hal meg? Lényegtelen.

Mi van, ha megölik? Lényegtelen.

Mi van, ha a saját keze által hal meg? Dettó.

Az, hogy miként történik meg a test levetkőzése, nem befolyásolja Krisztus ígérését a feltámadásról. Akár túladagolásban halsz meg, akár a Titanic-kal együtt süllyedsz el: „Aki hisz bennem, az élni fog.” Mindenki Isten hite van, kegyelméből van saját hite bennünk azért, hogy senki se büszkélkedjen. Mindenki hisz és mindenki tud hinni, mert ezt az ajándékot Isten elhelyezte az emberben.

Miért vetnek véget egyesek a saját életüknek?

Az okok érthetetlenek tűnhetnek a hátrahagyott szeretteik számára. De míg egyesek elkárhoztatják az elhunytakat, vagy rosszállóan néznek azokra, akik nem vették észre a jeleket, Krisztus nem így tesz. Krisztusban nincs kárhoztatás, sem életben, sem halálban. Csak a szeretet van, amely reménységre vezet:

**„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet ... nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.”
(Róm 8:38–39)**

Egy magyarázat a Róma 8,38–39-hez:

Sem térben, sem időben, semmiféle időbeli vagy térbeli, semmilyen még feltalálható eszköz nem

képes elválasztani minket Isten szeretetétől, amely a mi Urunkban, Jézus Krisztusban megnyilvánul. Ez az én meggyőződésem, nincs veszély. Semmiféle fenyegetés, legyen az halálban vagy életben, legyen az égi küldöttek, démoni erők vagy politikai fejedelemségek, semmi, amit jelenleg vagy akár az ismeretlen jövőben ismerünk nem választ-hat el Isten szeretetétől.

33. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Nem vagy elég jó.**

Amikor úgy tűnik, hogy imáink megválaszolatlanok maradnak, azt gondolhatjuk: „Valami baj van velem.”

Amikor az élet padlóra küld minket, azt mondhatjuk: „Nem vagyok elég jó ahhoz, hogy Isten megáldjon.” Ez nem igaz. Nincs semmi, ami miatt Isten visszatartaná tőled a szeretetét.

Mikor tagadta meg Jézus valaha is, hogy segítsen valakinek, aki kérte őt?

A régi törvény szerint, amely szerint Izrael élt, voltak előírások, amelyeket be kellett tartani. Jól neveltnek és romlatlannak kellett lenned ahhoz, hogy élvezhesd Isten áldásait. Ha bűnös voltál, leprás, nő vagy idegen, kevés esélyed volt. Aztán jött Jézus, és a bűnösök, leprások, nők és idegenek felé vette az irányt. A régi törvény elítélt téged, mint aki nem elég jó, de Isten Jézusban megnyilatkozó kegyelme azt mondja: „Szeretlek és azért

vagyok itt, hogy segítsek.” Isten nem azért segít, mert jó vagy, hanem mert Ő Jó.

Csak nézz meg néhány embert a Bibliában, akiken segített. Ott volt Dávid (egy gyilkos), Gedeon (egy gyáva), Jákob (egy szélhámos), Ráháb (egy prostituált) és Saul (egy gyűlölködő). Jézus a bűnösök barátja, ami azt jelenti, hogy a nem jó emberek barátja.

Ő meghalt a bűnösökért, ami azt jelenti, hogy nem a jókért halt meg. Mindezt azért tette, hogy mi elfogadjuk az Ő jóságát, és úgy lássuk magunkat, ahogyan mennyei Apunk lát minket: több, mint elég jónak, sőt, valóban kedvesnek és Istennek tetszőnek.

„Egészen gyönyörű vagy... nincs benned hiba. Mindenestől szép vagy.” (Salamon éneke 4:7)

34. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

**Semmi sem választhat
el Isten szeretetétől
– kivéve a bűnt és ha
nem jársz templomba**

A szeretet soha nem hal meg.

Amikor Jézust megkeresztelték a Jordán folyóban, az APU Isten szólt a mennyből. „Ez az én Szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm.” Jézus még nem kezdte meg a szolgálatát. Nem gyógyított meg egyetlen beteget sem, és nem képzett ki egyetlen tanítványt sem. Isten mégis azt mondta: „Szeretem Őt és elégedett vagyok vele.” Isten azért szeret minket, akik vagyunk, tekintet nélkül az önéletrajzunkra. Az Ő szeretetét nem javítják a jó dolgok, amiket teszünk, és nem csökkentik a rosszak sem.

Talán hallottad már, hogy a bűnök miatt Isten nem fog többé szeretni téged. Ez nem történhet meg. Nagyobb esély van arra, hogy kialudjon a nap, mint arra, hogy Apu irántad érzett szeretetét elhomályosítsa a bűnöd. A tékozló fiúról szóló példázatban Jézus egy Mennyei Apát mutat be, aki szeret minket, bármi történjék is. A történetben a tévelygő fiú kívánta az apja halálát, elherdálta az örökségét és tönkretette az életét. Mégis a szeretet, az Apa szeretete az elejétől a végéig folyamatosan ragyogott. A fiú bűne egy jottányit sem csökkentette ezt. Jézus azt mondta: „Ahogyan az Apa szeretett engem, úgy szerettelek én is titeket; maradjatok az én szeretetemben.”

A kérdés, amit fel kell tennünk, nem az, hogy „megszűnik-e Isten szeretni engem?“, hanem az, hogy „megmaradok-e az Ő szeretetében?“ Megmaradni annyit jelent, mint megpihenni. Emlékezni arra, hogy az Apu feltétel nélkül szereti Jézust, és hogy Jézus ugyanígy szeret minket is. Abból a békességből élni, hogy semmi, amit teszünk, nem készítheti Őt arra, hogy jobban vagy kevésbé szeressen minket. Egyáltalán semmi.

„A szeretet soha nem adja fel ... A szeretet soha nem hal meg.” (1Kor 13:4,8 – MSG)

Egy magyarázat az igéhez:

A szeretet abban nagy, hogy szenvedélyesen rajongunk az életért, és türelmesek vagyunk, kedvesen viseljük mások sértéseit és bántalmait. A szeretet teljesen elégedett, és nem törekszik semmire. A szere-

tet nem vágyik arra, hogy mások alárendelődjenek neki, vagy kisebb rendűnek érezzék magukat. Nincs szüksége arra, hogy hízelgést énekeljenek neki.

A szeretet soha nem veszíti el a magasságát, soha nem tudja abbahagyni a szárnyalást.

35. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Légy aktív - Isten számontartja**

A pihenés nem egy cselekvés és bizonyítás. Jézus egyszer elmesélt egy történetet egy lusta szolgáról, akit a gazdája megvert. „Az a szolga, aki ismeri a gazda akaratát és nem teszi meg, amit a gazda akar, sok ütéssel megveretik.” Amikor befejezte, az összes tanítvány felugrott és rögtön serénykedett. Ez egy kis vicc volt a részemről. Valójában ez az utolsó rész nem történt meg, de sokan úgy tesznek, mintha Isten egy kemény munkafelügyelő lenne, aki megveri a szolgálait.

„Nézd csak meg, hogy Jézus megverte Máriát, amikor nem segített a húgának a konyhában.” Valójában ez sem történt meg.

Ami történt, az az volt, hogy Márta az Urat szolgálta, míg Mária az Úrtól kapott, és Jézus megdicsérte Máriát, amiért a jobb döntést hozta.” Jézus

azért jött, hogy szolgáljon, nem azért, hogy szolgáljanak neki.”

Ebben a világban a siker a pontszámokról és a számonkérésről, teljesítményről szól.

Mennyit tettél?

Mit értél el?

Átmentél a vizsgán?

De, amikor a szeretetről van szó, akkor nincs érdemjegy, ellenőrzőkönyv, vizsga. Nem kell semmit sem bizonyítanod, mert Krisztus elvégezte helyetted a tesztet, és jelesre vizsgázott.

De nem fog Isten ártani nekünk, ha tétlenek vagyunk?

Nem, Isten nem gyermekbántalmazó. A Mennyei Apa nem a szerint osztályoz, hogy milyen keményen dolgozol. „Jézus azonban azt mondta: Mindenkitől, akinek sokat adtak, sokat fognak követelni.” Ez úgy hangzik, mintha viszonzást várna.

Mi az a sok, amit követelnek?

Nem a jó viselkedésedet vagy az eredményeidet követeli, mert ezek semmiségek ahhoz képest, amit kaptál. Amit Isten követel, azt Isten megadja. A sok, amit követelni fog, az a sok, amit adott és ez maga Jézus. Nála kevesebb nem elégséges. Jézust kaptad, az Ő szeretetét, elfogadását, kegyelmét,

megbocsátását, gyógyulását (stb.), és ezt a sokat add tovább a világnak.

„Fiát adta nekünk – nem ad-e nekünk is mindent ingyen?” (Róm 8:32)

Magyarázat az igéhez:

Fia nekünk ajándékozása Isten szívének megcáfolhatatlan, megtörhetetlen bizonyítéka. Semmit sem tartott vissza, nincs tartalékolás, szabadon hozzáférhetünk mindenhez, amit csak kívánunk.

Minden, amit Ádámban elvesztettünk, Jézusban visszakaptuk. Teljesen helyreállított vagy. Kiváló ember vagy.

36. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Ha nem adsz tizedet, tolvaj és rabló vagy**

Jézus a darázsfaszekbe kotort, amikor azt mondta: „Vigyázzatok azokkal a törvényimádókkal, akik hosszú köntösben pompáznak, hosszú imákat imádkoznak, és a lakomákon a legjobb helyeket foglalják el.”

Ez provokatív kijelentés volt, mert Jézus a templom udvarán állt, amikor ezt mondta. Hosszú köntösű emberek vették körül. „Ezek az emberek felfalják az özvegyek házáit” – tette hozzá Jézus. Kétségtelen, hogy a hosszú köntösű férfiak közül néhányan felháborodtak, amikor ezt hallották. Talán védekezni kezdtek. „Én soha nem faltam fel özvegyasszonyok házáit.” „Kövessetek engem a kincstárba” – mondta Jézus. Ott Ő és a követői leültek és figyelték, ahogy az emberek hozzák az adományaikat. Éppen időben, mintha előre meg lett volna írva, egy szegény özvegyasszony bedo-

bott két rézpénzt. „Lehet, hogy ez a két érme nem tűnik soknak – mondta Jézus –, de ez volt az ő élelmezési pénze. Szüksége volt rá, hogy megéljen, mégis odaadta. Most már semmije sem maradt.” Jézus nem annyira az özvegyasszony nagylelkűségét dicsérte, mint inkább a gazdagokat dorgálta, akik meglopják a szegényeket. Ugyanez a gyakorlat ma is folytatódik, amikor vallási fenyegetések hangzanak el.

„Ha nem adsz tizedet, akkor Istent rabolod ki. Ha nem adsz tizedet, átkozott leszel. Ha nem adsz tizedet, a pokolra jutsz.”

Hogyan emészti fel a vallás a szegényeket?

Azzal, hogy Isten nevében fenyegeti őket, hogy rémületükben mindent odaadjanak, amijük van, az utolsó fillérig. A törvény csak árnyék volt, de Jézus a valóság. Ahogy Isten nem várja el, hogy az oltárnál vágjatok juhokat, úgy azt sem várja el, hogy tizedet adjatok a természetekből. Jézus az Isten Báránya, a te áldozati adományod és tizeded.

„Ezek csak árnyékai az eljövendő dolgoknak, a valóság azonban Krisztusban van.” (Kol 2:17)

37. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

**Ez a város annyira
tele van bűnnel, hogy
földrengést kell
küldenem**

Mi Isten megoldása a bűnre?

Földrengések, tornádók és más természeti katasztrófák?

Egy várost eltöröl egy hurrikán, és valaki azt mondja: „Isten megítélte őket a bűnük miatt.” Egy várost földrengés tesz a földdel egyenlővé. Vannak, akik azt mondják nyilvánvalóan: „Ez az isteni büntetés volt.” Csakhogy ez nem így van. Igaz, valóban volt bűnproblémánk, de Isten 2000 évvel ezelőtt foglalkozott a problémánkkal. A kereszt – és nem a természeti katasztrófák – Isten egyszer s mindenkorra szóló gyógymódja a bűnre. A Bibli-

ában egy történet szerint egy torony összeomlott. Tizennyolc ember halálát okozva.

„Gondoljátok, hogy ez Isten ítélete volt?” – kérdezte Jézus.

„Gondoljátok, hogy a bűneik miatt döntötte le azt a tornyot? Gondolod, hogy rosszabb bűnösök voltak, mint a többi Jeruzsálemben élő? Nem. Isten nem így cselekszik.”

Ha minden egyes alkalommal, amikor vétkezünk, büntetést kapnánk, nagyon rövid életünk lenne.” Isten nem akarja, hogy learassuk a bűn pusztító következményeit. Azt akarja, hogy éljünk. Ezért elküldi Jézust, és a bűneink hegye rá zuhan, nem pedig ránk. Aztán Jézus feltámad a sírból, hogy megmutassa nekünk, hogy Ő nagyobb, mint a hegy, és hogy a hegy többé nem probléma. Amikor Jézus feltámadt a halálból, olyan volt, mintha Isten azt kiáltotta volna:

„Az irántad érzett szeretetem nagyobb, mint a te bűnöd. Hidd el!”

A szeretet, nem pedig a földrengés a gyógyír a bűnre.

„A hegyek és a dombok összedőlhetnek, de az én szeretetem, jóakaratom, kegyelmem irántad soha nem ér véget, soha nem távozik el tőled; örökké megtartom a békére vonatkozó ígéretemet. Így szól az Úr, aki szeret téged.” (Ézs 54:10)

38. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Azért jöttem, hogy legyen vallásotok**

Jézus a vallás vége. Jézus nem rajongott a vallásért, és a vallás sem rajongott Jézusért. A vallási vezetők a sátán eszközének tekintették Jézust, míg Jézus kígyóknak, és az ördög fiainak nevezte őket. Az intézmény, amelyet vallásként ismerünk – a gyakorlatok és tilalmak álspirituális rendszere –, semmiben sem hasonlít Jézus Krisztus személyéhez. Jézus kegyelmet ad, a vallás viszont köveket dobál. Jézus Istenre és az Ő jóságára mutat, de a vallás rád és a te rosszaságodra mutat. Jézus az igazság, de a vallás hazugság. Jézus életet ad, de a vallás halált osztogat. A vallás eredménye a te rabszolgaságod, de Jézus azért jött, hogy megszabadítson téged. Jézus nem azért jött, hogy új szabályokat vezessen be és lecserélje a régieket. Ő azért jött, hogy véget vessen az önérvényesítésnek, az önigazság rendszerének.

Azért jött, hogy megadja neked azt, amit a vallás soha nem tudott: isteni kegyelmet, tartós békét, valódi örömet. Jézus nem azért szenvedett és halt meg, hogy új vallást alapítson. Jézus a vallás vége. „Elfáradtál? Kiegtél a vallásból? Kifáradtál már a jó és a rossz cselekvésében? Ha igen, gyere hozzám! Legyél velem és visszanyered az életedet.” (Mt 11:28 - Message)

39. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Ha nem vigyázol, kitörlöm a nevedet.**

Jézus két szövetség kereszteződésében élt; a régi és az új szövetség kereszteződésében. A régi csak rólad szólt, és arról, amit tettél, de az új csak Jézusról szól, és arról, amit Ő tett. A régi alatt áldott voltál, ha jó voltál, és megbüntettek, ha rossz voltál, de az újban Jézus miatt vagy áldott.

Ez egy teljesen új életforma.

A régit félelmetes fenyegetések jellemezték: „Aki vétkezett ellenem, azt kitörlöm a könyvemből.”

Az újat azonban csodálatos ígéretek jellemzik: „Aki győz, fehérbe öltözik, és én soha nem törlöm ki a nevét az élet könyvéből.”

Ezek a szavak Krisztus üdvösségének garanciája. Az Ő ígéretei olyan sziklák, amelyeken megállhatsz.

De mi van, ha nem győzők?

Mi van, ha elbukok az utolsó akadályon?

Ne feledd, nem rólad van szó, hanem Jézusról, aki azt mondta: „Én legyőztem a világot.” Az ördög nem tudta megkísérteni, a vallásosok nem tudták elhallgattatni, Pilátus nem tudta hibáztatni, a halál nem tudta visszatartani, és a sír nem tudta lent tartani. Ha nagy szükséged van a győzelemre; akkor Jézus nagyszerű győzelmére van szükséged. Isten nem hibázik. Ha a neved bekerül az Ő könyvébe, akkor örökre ott marad.

„Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?” (1Jn 5:5)

40. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

A kegyelmet törvény nélkül prédikálni – kiegyensúlyozatlan

Istenhez a kegyelem vagy a törvény által kapcsolódhatsz.

Watchman Nee, a kínai tanító és író így különböztette meg a kettőt: „A kegyelem azt jelenti, hogy Isten tesz valamit érted; a törvény azt jelenti, hogy én teszek valamit Istenért.”

Ez a különbség megragadható abban a történetben, amelyet Jézus a farizeusról és a vámszedőről mesélt. Mindkét férfi elment a templomba imádkozni. A farizeus dicsekedett mindazzal, amit az Úrért tett, de a vámszedő távolabb állt, verte a mellét, és azt mondta: „Isten, könyörülj rajtam, bűnösön.” Az első ember büszke volt törvényes teljesítményére, de Jézust ez nem hatotta meg. „Mindenki, aki fel-

magasztalja magát, megaláztatik.” A második embernek nem volt mivel dicsekednie, Jézus mégis azt mondta, hogy egyenesen hazament Istenhez. „Aki megalázza magát, az felmagasztalódik.” Ez a különbség a törvény és a kegyelem között.

A törvény előhossa a büszkeséget, míg a kegyelem az alázatosságra nevel.

A törvény elítéli a legjobbakat, de a kegyelem megigazítja a legrosszabbakat is.

A törvény és a kegyelem nem keverhető össze. Vagy az egyik, vagy a másik. A törvény kemény feladatot ró ránk, de Jézus azt mondta: „Az én terhem könnyű.” A szabályok szerint élni nehéz igát jelent, de Jézus azt mondta: „Az én igám könnyű.” Nincs középút, nincs kegyelem plusz törvény. Megpróbálhatod megtartani a törvényt, vagy bízatsz Krisztusban, aki beteljesítette a törvényt helyetted. Watchman Neet idézve, megpróbálhatod vagy bízatsz, a kettő közötti különbség a menny és a pokol.

„Járj velem és ... tanuld meg a kegyelem kényeszerítetlen ritmusát. Nem rakok rád semmi nehéz vagy hozzád nem illő, rosszul illeszkedő dolgot.” (Mt 11:29 – Message)

41. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

**Lássuk, ki fizette
be a tizedet ebben
a hónapban!**

„Mielőtt elkezdeném a hegyi beszédet – sosem mondta ezt Jézus –, nyilvánosan szeretnék elismerni néhány fontos adományozót. Aztán megnevezem és megszegyenítem azokat, akik egy szemernyi sem adakoztak.”

Jézus azt sem mondta soha: „Mutatok néhány képet éhező gyerekekről, aztán Mária elénekel egy szomorú dalt, hogy büntudatot érezzetek, amiért megtartjátok a pénzeteket. Köszönöm a nagylelkűségeteket.”

Jézus soha nem használt szégyent, soha nem mesélt zokogós történeteket, hogy az embereket adakozásra kényszerítse.

Jézus azt sem mondta soha a tanítványoknak: „Amikor a gyülekezeteket építitek, a nagy tizedfizetők azok, akik a kulcsszerepet játsszák. Fogjátok ki azokat a bálnákat.”

Jézus soha nem mondott semmi ilyesmit, de helyette valami ilyesmit mondott: „Amikor adakoztok a rászorulóknak, ne villogtassátok a pénztárcátokat, mint a képmutatók. Ehelyett adjatok titokban. Ne hagyj, hogy a bal kezed megtudja, mit ad a jobb kezed. Akkor Apunk, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz téged.”

Az a gyakorlat, hogy az embereket aszerint ismerjük el, hogy mennyit adnak, büszkeséget szül vagy szégyent: „Nézd, milyen vastag borítékot adott.” „Nézd, ma nem adott semmit sem a gyűjtés alatt, direkt kiment WC-re.” Templomokat, csarnokokat, gyülekezeti épületeket építetek, de azt kérte tőlünk Jézus, hogy ezt tegyük?

„Dönts el magad, hogy mit adsz. Ez megvéd a zokogás és a karlendítés ellen.”

(2Kor 9:7 – Message)

42. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

**Isten azért vette
el a munkádat, mert
túlságosan élvezted**

Isten nem veszi vissza a jó ajándékokat, amiket neked adott.

AZ ÖRÖM és boldogság követte Jézust, bárhová is ment. A hegyi beszédben Jézus nyolc módját sorolta fel annak, hogyan lehetünk áldottak vagy boldogok. Történeteket mesélt az elveszett dolgok és elásott kincsek megtalálásának öröméről. Örömet hozott a nyomorékoknak, a vakoknak és a halott gyermekek szüleinek.

De mégis sokak azt sugallják, Isten egy örömgylkos, aki azt akarja, hogy nyomorúságban és szomorúságban szolgáljuk őt. Ilyen képet kapunk az örömtelen vallásról. „Komolynak kell lenned, keményen kell dolgoznod és citromot kell szopo-

gatnod.” Más szóval, ha élvezed az életet, akkor valamit rosszul csinálsz.

Mennyire más a Biblia Istene!

A zsoltáros azt mondta az Úrról: „Jobbodon örök-ké tartó örömök vannak.”

Jakab apostol ezt írta:

„Minden jó és tökéletes ajándék a világosság Ap-jától jön le.”

Ahogy a fény a napból jön, úgy jönnek a jó dolgok Istentől. Ő a forrása mindannak, ami jó és szép. „Isten nem változik, mint a változó árnyék” – tette hozzá Jakab. Más szóval, Isten nem gondolja meg magát és nem veszi vissza a jó ajándékait. Jó egészség, jó házasság, jó barátok, jó étel és jó munka – ezek olyan jó ajándékok, amelyek egy jó Istenre mutatnak, aki örömmel áld meg minket és aki soha nem veszi vissza, amit ad.

„Énekelni fogom az Úr dicséretét, mert jó volt hozzám.” (Zsolt 13:6)

43. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Isten megbocsát, de soha nem felejt**

Egy utazó eltévedt egy ismeretlen városban. Ahogy leszállt az éjszaka és a függönyök elhúzódtak, kezdte elveszíteni minden reményét, hogy megtalálja az utat. Ekkor elhaladt mellette egy rendőr. „Elnézést, uram – mondta az utazó –, eltévedtem. – Valóban eltévedtél – mondta a rendőr –, mert veszélyes környéken jársz. Ostoba módon rossz irányba fordultál. Menj visszafelé ahogy ide jöttél, és térj vissza egy jobb útra.” Aztán sarkon fordult a rendőr, és elvonult az éjszakába. Az utazó ugyanolyan elveszettnek érezte magát továbbra is, mint a beszélgetés előtt.

Talán hallottátok már, hogy a Szent Szellem emlékeztet minket a bűneinkre. „Amikor vétkezel, rámutat a hibádra, hogy jóvátehesd.” Más szóval, Ő a kritikus csendőr, aki elmondja, hogy eltévedtél, de nem tesz semmit azért, hogy segítsen megta-

lálni az utadat. De Jézus nem így írta le a Szent Szellemet. „A Szent Szellem elvezet téged minden igazságra.” A Kegyelem Szelleme nem a hibáidra mutat rá, hanem Jézusra. Nem ítél téged elveszettnek; megmutatja, hogyan találhatsz rá.

„Megbocsátom gonoszságukat és nem emlékezem meg többé bűneikről.” (Zsid 8:12)

Egy magyarázat az igéhez:

Az önmagamról való tudás soha többé nem fog a bűn tudatán alapulni. A bűn minden lehetséges meghatározását Jézus eltávolította az emlékezetéből. Őbenne vagyunk, Krisztus elméje van bennünk, mi is így gondolkodjunk magunkról, hogy nincs bűnünk.

Istennek bűneink emlékeivel nem kellett foglalkoznia ártatlanságunk megváltásában. Istennek soha nem volt problémája a bűntudattal, nekünk volt. Nem Ő bujkált Ádám és Éva elől a kertben, hanem ők bujkáltak előle.

Amivel foglalkoznunk kellett, az az ítélkező Istenről alkotott felfogásunk volt. A gyümölcsevés következménye az, hogy nem vagyok olyan. A gyümölcsevés következtében az isteni kapcsolatba bejöttek zavaró tényezők: bosszúállónak látjuk Istent, bűntudatunk lett, elítéléstől félünk, kisebbségben élünk, gyanakszunk, szégyent érzünk tetteink miatt, megbánás gyötör stb. Ezeket nem lehet félvállról venni, mert ezek az Isten és ember között lévő romantika ellenségei.

Ha a szabályok meg tudnának szabadítani ezektől az érzésektől vagy gondolatoktól, akkor egyszerűen csak helyesen kellene dönteni. Ha az akaraterő erre képes lenne, akkor a Mózesi törvény lenne a megmentőnk. Csak Jézus áldozata tudja eltüntetni a bűntudat minden nyomát. Íme az Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit.

44. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Az úrvacsora az arra érdemeseknek való**

Egy új étterem nyitotta meg kapuit. A nyitás napján a tulajdonos az ajtóban állt és úgy üdvözölte az érkezőket, mint rég nem látott barátokat. „Üdvözlöm önöket, nagyon örülök, hogy eljöttek. Érezzék magukat otthon. Remélem, tetszik az éttermem.”

A tulajdonos melegségétől meghatottan a látogatók leültek, és egy jó ételre számítottak. A konyhából egy mennyei lakoma ínycsiklandó illatai szálltak. De amikor eljött az ételrendelés ideje, az üzletvezető nem volt hajlandó kiszolgálni őket.

„Sajnálom, de ez az étel az én családomé, nem az önöké. Azonban szívesen látjuk önöket, ha végignézik, ahogy eszünk.” Az éhes látogatók zavarba jöttek, és értetlenül álltak a tulajdonos viselkedése előtt. Néhányan nevettek, néhányan dühös kritikákat írtak, de egyikük sem tért vissza az étterembe.

Ki vehet részt az áldozásban, az úrvacsorai közösségben?

Jézus nem szabott határokat, de mi igen, amikor olyan dolgokat mondunk, mint pl. „Ha nem vagy gyülekezeti tag, vagy ha nem vagy megkeresztelve, vagy ha vétkeztél, kérlek, ne akarj részesülni az Úr asztaláról.” Mint a zavart vendéglősök, beengedjük az embereket, de nem hagyjuk, hogy egyenek. Jézus bárkivel, bárhol, bármikor evett, de nekünk magasabbak a mércéink. Vámszedők? Felejtsük el. Prostituáltak?

Úgy tűnik, az Úr bőkezűbb volt az asztalával, mint mi. Az utolsó vacsorán Jézus olyan embereknek szolgáltatta ki az úrvacsorát, akik órákkal később karddal próbáltak megölni más embereket. Jézus még egy olyan embernek is úrvacsorát szolgált ki, aki összeesküvést szőtt, hogy megölje őt, egy olyan embernek, akit Jézus ördögnek nevezett. Mintha Jézus bárkinek kiszolgáltatná az úrvacsorát.” Az úrvacsora jó hír egy kehelyben.

Kinek szól az úrvacsora?

Mindenkinek és bárkinek, akinek szüksége van arra, hogy hallja a jó hírt.

„Ez a kehely az új szövetség az én véremlében, amely érettetek kiömlik.” (Lk 22:20)

Néhány igét még megmagyaráznék, mégpedig az 1Kor 11:29–30-at. Sok testvér erre az ígére hivatkozik, hogy vigyázni kell az úrvacsorával, mert

pluszbajunk származhat belőle, ha hibázunk, még betegséget vehetünk a nyakunkba. Lássuk az ígét:

„Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik, mivelhogy nem becsüli meg az Úr testét. Ezért van ti köztetek sok erőtlen és beteg és aluszak sokan.”

Először tegyük tisztába, mit jelent a nem becsüli meg az Úr testét mondatrész. Becsüli görögül: diakrinó, jelentése megkülönböztet, különbséget tesz. (G1252)

Ez azt jelenti, hogy nem tudod, miért is veszed az úrvacsorát, a kenyeret amikor az Úr asztalához ülsz. Ez nem egy szokásos étkezés két fogás között, hanem különálló, elkülönített. Tudnod kell, miért is eszed a kenyeret, mert csak ekkor kapsz áldást. Ha nem tudod azt, hogy Jézus sebeiben meggyógyultál, ami a testét jelenti, vagyis a kenyeret, akkor ítéletet eszel, az ítélet pedig az, hogy nem fogsz meggyógyulni, mert nincs tudásod arról, mit miért eszel. De ha megbecsülsz, megkülönbözteted az Úr testét, akkor az Ő egészségében és teljességében fogsz járni.

A borról egy-két gondolat. A bor Jézus vérének jelképezi, bűneink bocsánatát és az új szövetség vérének. A kenyérben gyógyulás van, a vérben bűnbocsánat. Ezt a két dolgot kell méltóan kezelnünk, mert csak akkor tudunk áldást venni, amúgy hatástalan. Nem szabad összekevernünk egy hétköznapi borivással.

Amikor iszod, tudd, hogy bűneid meg vannak bocsátva és igaz vagy Isten előtt.

Az ítélet azt jelenti, ha nem tudod, mit miért is csinálsz, vagyis, ha előtte beteg voltál, utána is beteg és erőtlen leszel. Ennyire egyszerű.

Nincs semmiféle negatív következménye, ha valamit elrontanál, nem jön rád plusz negatív hatás. Csak nem kapsz áldást.

45. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

**Tessék egy kis
betegség, ez megtanít
a jellemre.**

Jézus a tanítónk.

A Bibliában az emberek úgy emlegették Jézust, mint Istentől küldött tanítót. Jézus egyszerre a Nagy Orvos és a Nagy Tanító. Mégis úgy tűnik, vannak dolgok, amelyeket a Nagy Tanító nem tud megtanítani. Képzeljük el a következő beszélgetést:

Isten mondja: „Azt akarom, hogy Józsi megtanulja az alázatot. Jézus, meg tudod tanítani neki az alázatosságot?”

Jézus mondja: „Az alázat kemény dió. Attól tartok, sosem volt az erőssége.”

Isten mondja: „Én is látom, az alázatosság nem az ő erőssége, attól tartok.”

Isten mondja: „Nem probléma. Adok neki betegséget. A rák jó tanár. Adok Józsinak hasnyálmirigyrákot, az majd megtanítja. Aztán egy nap majd megköszöni, hogy alázatossá tettem.” (Bocsánat a névválasztásért!)

Nevetséges beszélgetés, de nem nevetségesebb, mint rossz dolgokat tulajdonítani egy jó Istennek. Ő egy Apa.

Jézus három évig tanította a tanítványait, és egyszer sem mondta: „Péter, te forrófejű, bénulj meg, az majd megtanít a türelemre. Jakab és János, ti mennydörgés fiai, nyugodjatok meg, kapjatok egy kis covid 19-et, Tamás, neked több hitre van szükséged, kapj egy kis depressziót és pánikrohamot, félelemmel és szorongással keverve.”

Nevetséges azt gondolni, hogy Isten betegséget ad nekünk.

Isten nem adhat olyat, ami nincs neki.

„Nagy tömegek követték őt, és mindnyájukat meggyógyította.” (Mt 12:15)

46. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:
**Isten azt akarja, hogy
szegények legyetek,
hogy alázatot tanuljatok**

„Isten KIRÁLYSÁGOT adott neked, nem szegényházat.”

A szegénység nem áldás. Semmi jó vagy áldásos nincs abban, ha nem tudod etetni, ruházni a családot, vagy nem tudsz nekik lakhatást biztosítani.

Akkor miért akarja Isten, hogy szegények legyünk?

Ő nem ezt akarja. Ez egy mítosz.

Egyetlen Apa sem akarja, hogy a gyermekei szegények és betegek legyenek.

Akkor miért mondta Jézus, hogy „Boldogok, áldottak a szegények?”

A szegények, nincstelen emberek nem áldottak.
A szegényeknek nincs vagyonuk.

Azért vagy áldott, mert Isten neked adta az Ő országát.

És kik a szegények?

Isten szemszögéből nézve, mindannyian szegények és rászorulóknak vagyunk. Mindannyiunknak szüksége van arra az életre, amelyet Krisztus kínál. Isten nem azt akarja, hogy szegények legyetek; azt akarja, hogy áldottak legyetek. Gondoljatok a szegényekre. A tékozlóra, akit az Apja felöltöztet.

Isten ezt teszi velünk. Cipőt húz a lábunkra, gyűrűjét az ujjunkra, és meghív minket, hogy csatlakozzunk az Ő örömének soha véget nem érő lakomájához.

Az Úr Királyságot adott nektek, ezt mondta Jézus a tanítványoknak. Isten országát nem szegény fejedelmek népesítik be. Társörökösei vagyunk Krisztusnak, akik mindennek örökösei. A szegénység-mentalitás természetes következménye az, hogy a soha nem elég világában élünk. De a kegyelem, amelyet Jézus elhozott, a több, mint elégséges Istenre mutat.

Ebben a világban hiány van, de a mennyben nincs szegénység. Ha ott nem a szegénység Isten akaratja, akkor itt sem az Ő akaratja.

„Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét, hogy bár gazdag volt, mégis szegénnyé

lett értetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdagok legyetek.” (2Kor 8:9)

Egy magyarázat az igéhez:

Megismerhetitek, hogy mit közvetít a mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme. Ő elcserélte gazdagságát a mi szegénységünkre. A mi szegénységünkkel azonosult a végletekig, ez a hivatkozási alapunk a gazdagságra. Mindene, amije van, a miénk. Mi vagyunk az Ő gazdagsága.

47. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Amikor rosszat teszel, nem lehetek veled közösségben**

Megsértődik Isten, ha vétkezünk? Visszavonul tőlünk, amíg be nem ismerjük a hibánkat?

Jézus elzárkózott-e a tanítványaitól, miután azok elhagyták őt a kertben?

Jézus a testvéreit testének tagjainak tekinti. Nem hagyhat el minket, éppúgy, mint ahogy a saját karját sem hagyhatja el. Amikor vétkezünk, Jézus nem vág le minket. Amikor mi hűtlenek vagyunk, Ő hűséges marad. Az Ő szeretete soha nem ér a végére, nem marad abba.

A korinthusiakhoz írt első levelében (6:16) Pál azt kérdezte:

„Avagy nem tudjátok-e, hogy aki paráznával egyesül, egy test vele? Mert ketten lesznek, úgy-mond, egy testté.”

Az, hogy ilyesmi egyáltalán lehetséges, Krisztus irántad való szeretetének maradandó erejéről tanúskodik. Mintha Krisztus azt mondaná:

„Remélem, nem vétkezel, de ha mégis, soha nem hagylak el.”

A szabályokat imádó kultúrában az embereket félelemmel tartják kordában. „Ha vétkezel, Isten lesújt rád.”

De azokat, akik találkoztak Jézussal, olyan szeretet motiválja, amely azt mondja:

Még ha vétkezek is, Ő soha nem sújt le rám.” Ez az, ami megváltoztat minket; nem a szabályok gyenge korlátozása, hanem az Ő szeretetének kényszerítő ereje. Az emberiség arra született, hogy szabad legyen. Ha szabályokkal kötöznek meg minket, azok horzsolásokat, hegeket és sebeket okoznak, és elfutunk. De mi szívesen engedünk a feltétel nélküli szeretetnek. Erre lettünk teremtve. A feltámadás azon éjszakáján, amikor a tanítványok meglátták az Urat, nem találták megbántva és sértődötten. Nem hallották, hogy azt mondta volna: „Hol voltatok ti gyávák?” Ehelyett egy olyan szeretetet találtak, amely mindent legyőzött, és megváltoztak. Ugyanazokból az emberekből, akik félelmükben menekültek, világjáró Apostolok lettek, akik Krisztus szeretetéről tettek bizonyosságot, egy olyan szeretetről, amely soha nem adja fel.

**„Ha mi feladjuk Öt, Ő nem adja fel – mert semmi-
képpen sem lehet hamis önmagával szemben.”
(2Tim 2:13 – Message)**

Egy magyarázat az igéhez:

A mi hitetlenségünk nem változtatja meg azt, amit Isten hisz. Ő nem tud ellentmondani önmagának. Amit mi hiszünk és tudunk Istenről, az nem határozza meg Öt, és nem is korlátozza be. Isten hite, Isten gondolata határoz meg minket. Isten nem hűtlen önmagához. Ezért soha nem hűtlen az emberhez.

48. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Sokkal több hitre van szükséged**

„A hegy nagyságú problémád elmozdításához – mondta Jézus – elég egy aprócska szemnyi hit.” A tanítványok csodálkoztak: „Hogyan lehetséges ez? Bizonyára a nagy feladatokhoz nagy hit kell.” Nem a hited mérete számít, hanem Istened mérete. A tanítványoknak nem volt szükségük nagyobb hitre. Szükségük volt arra, hogy meglássák a nagy Istent, akit Jézus kinyilatkoztat.

„Ami embereknek lehetetlen, az Istennek lehetséges.” Charles Spurgeon mondta egyszer: „A hit által minden lehetségessé válik számunkra; de az erő nem a hitben van, hanem abban az Istenben, akire a hit támaszkodik.” Isten hatalmas kegyelmét hit által tapasztalhatjuk meg.

Ha a kegyelem az erőmű, akkor a hit az a vékony drót, amelyen keresztül az áram folyik.

Ha a kegyelem a traktor, akkor a hit az a lánc, amellyel összekapcsoljuk a vontatmányt.

Ha a kegyelem a folyó, akkor a hit az a vízvezeték, amelyen keresztül befogadjuk a kegyelem áradatát. „Hitetek gyengesége nem fog tönkretenni benneteket – mondta Spurgeon. (Még) egy reszkető kéz is kaphat arany ajándékot.”

„Ha akkora a hited, mint egy mustármag, mondhatod ennek a hegynek: mozdulj innen oda, és az megmozdul.” (Mt 17:20)

49. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

**Nem tudlak
meggyógyítani - nem
böjtöltél**

Az Ő sebei által gyógyultatok meg.

„Azt akarod, hogy Isten meggyógyítson téged?

Akkor mutasd meg neki, hogy komolyan gondolod, napokig tartó böjtöléssel, és hónapokig tartó imádkozással.

Talán azt gondolod, hogy ki kell érdemelned a gyógyulásodat. Ha te nem teszed meg a magad részét, Isten sem tudja megtenni a maga részét. Vagy talán elgondolkodtál már azon: „Miért nem gyógyult meg XY a gyüliből? Talán nem imádkozott elég keményen. Nem volt elég kétségbeesett. Böjtölnie kellett volna.”

Jézus azonban soha nem beszélt így. Jézus meggyógyított olyan embereket, akik évekig imádkoztak, és olyanokat is, akik egyáltalán nem imádkoztak. Meggyógyított zsidókat és pogányokat, szenteket és bűnösöket. Meggyógyította az előkelő gazdagokat és a mélyszegénységhez tartozókat, az élőket és a halottakat.

Jézus válogatás nélkül gyógyított, hogy megmutassa, ez nem rólunk szól, nem arról, hogy kik vagyunk vagy mit teszünk.

A gyógyulás Isten dolga, az elejétől a végéig. Amikor imádkozol, ne arra koncentrálj, hogy mit tettél (böjtöltem!) vagy mit nem tettél (nem böjtöltem!). Gondolj Jézusra!

„Megsebesítettett a mi vétkeinkért... és az Ő csíkjai, sebei által meggyógyultunk.” (Ézs 53:5)

50. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

Hagyd el a jelenlegi férjedet, és békülj ki az első férjeddal!

A szeretet az, ami gyógyít. Az élet zűrzavaros.

Ha megpróbálsz az életet egy sor szép szabályra redukálni, a végén csomókba fogsz keveredni. Fogékony leszel az ilyen értelmetlen előírásokra, mint ez: „Bűnben élsz. Hagyd el a jelenlegi férjedet, aki szeret téged, és térj vissza az elsőhöz, aki bántalmazó és erőszakos.”

Ez egy nevetséges javaslat, de olyasmi, amit elvált egyházi személyek néha hallanak. Ezt az örült tortát három alapanyagból sütik:

Először is: „A válás bűn.” Mit mond ez Istenről, aki elvált a hitetlen Izraeltól?

Másodszor: „Isten gyűlöli a válást.” De nem gyűlöli az elvált embereket. Ő szereti őket.

Harmadszor: „Te törted el, te hozd rendbe.” Ez a fajta gondolkodásmód vezette Ádámot a fügefalevelekhez, és ez egy „kövér” jó cselekedet volt. De ezzel sem tudta Ádám helyrehozni a hibája által okozott károkat, és néha mi sem. A válás nem része Isten tervének. Isten gyűlöli a válást, mert az árt a gyermekeinek, de a válás előfordul. A házasságok néha tönkremennek, és a családok szétszakadnak. Ezek a vallás válaszai. Ezekkel a beszédekkel ütik a sérülteket, mint egy gumibottal, de így ez nem gyógyír a törésre.

Mit mond Jézus a feleségnek, akit kidobtak?

„Szeretlek, mindig is szerettelek, és mindig is szeretni foglak.”

És mit mond Jézus a férjnek, aki kidobta őt?

„Szeretlek, mindig is szerettelek, és mindig is szeretni foglak.”

Krisztus feltétel nélküli szeretetében rejlik a gyógyulásunk. Az Ő elfogadása gyógyír a mi elutasításainkra és a lelki sebeinkre.

„Meggyógyítja a megtört szívűeket és beköti sebeiket.” (Zsolt 147:3)

51. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

Ha elhagyod a gyülekezetet, mi elkerülünk téged

A jó pásztor sosem marad el tőlünk.

Azoknak az embereknek a listája, akik elhagyták Jézust, hosszú, de azoknak, akiket Jézus elkerült, nincsenek nevei. Azokat, akik kiléptek Jézusból, a rendszerből, a szolgálatból, nem átkozta vagy gúnyolta Jézus. Jézus nem mondta nekik: „kijöttetek az én védőernyőmből” vagy „boszorkányság szelleme van bennetek”, vagy a kedvencem: „a lázadás szelleme van benne, olyan, mint Kóréé.”

Jézus nem szűnt meg szeretni azokat az embereket, akik abbahagyták szeretni őt. Gondoljunk csak a tanítványokra. Azon az éjszakán, amikor Krisztust elárulták, mindannyian elszaladtak. Ők voltak a világ első gyülekezete, és mindegyikük el-

ment. Jézus mégsem haragudott meg, és nem dorgálta meg őket. Miután feltámadt a halálból, nem kerülte őket az utcán, és nem terjesztett rosszindulatú pletykákat róluk.

Ehelyett felkereste azokat, akik elhagyták őt, és azt mondta:

„Békesség.”

A juhok időről időre elszökhetnek, de a Jó Pásztor soha nem hagyja el a juhait. Ehelyett megkeresi őket, és örül, amikor megtalálja őket:

**„Az én juhaim hallgatnak a hangomra; ismerem őket, senki sem ragadja ki őket a kezemből.”
(Jn 10:27–28)**

52. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:

**Nem tudok
megbocsátani neked
– nem vallottad meg
a bűneidet.**

Istennek nem kell engedély, hogy megbocsásson neked.

Jézus körbejárt és megbocsátott olyan embereknek, akik nem kértek bocsánatot, és nem is érdemelték meg.

Egy béna embert vittek hozzá, és Jézus azt mondta: „Bűneid megbocsáttattak.” A béna ez mondhatta magában: (Ki beszélt itt megbocsátásról? Azt hittem, hogy ez egy gyógyító találkozó lesz.)

Egy házasságtörő asszonyt vittek Jézushoz, és Ő azt mondta: „Itt nincs kárhoztatás.” A kövezni ké-

szülők mondhatták magukban: (Nincs kárhoztás? Mit csináljak ezekkel a kövekkel?)

Római katonák megkínozták és felszögezték ... keresztre feszítették, Jézus pedig azt mondta: „Atyám, bocsáss meg nekik!” (Még több megbocsátás?! Hol a harag? Hol a tűz a mennyből?)

Jézus megbocsátott olyan embereknek, akik nem kérték, és nem is érdemelték meg, hogy közvetítsen egy hatalmas igazságot:

Istennek nincs szüksége az engedélyedre ahhoz, hogy megbocsásson neked.

Istennek bizonyosan nincs szüksége a gyónásodra, bűnvallásra.

Talán azt gondolod, hogy felül kell vizsgálnod a bűneidet, és rövid elszámolást kell tartanod, mielőtt Isten megbocsátana neked. Ez nem igaz.

Vajon a béna ember meggyónt?

Meggyóntak a katonák?

A gyónás, a bűnvallás nem az ára annak az ajándéknak, amit nem lehet megvásárolni. De a bűnvallás segíthet abban, hogy átéld az ajándék valóságát, ami megadatott.

A valódi életrendezésnek kevesebb köze van hozzám és a rosszaságomhoz, és több köze van Krisztushoz és az Ő jóságához. Az Ő kegyelmétől való

függésem elismerésén van a hangsúly. Egyetértés Istennel, hogy bár elrontottam, az ő kegyelme nagyobb, mint a bűnöm, és az Ő legjobbjá jobb, mint az én legrosszabbam. Az igazi alázat azt jelenti, hogy azt mondjuk: „Köszönöm, Jézus.”

„Barátom, bűneid megbocsáttattak.” (Lk 5:20)

53. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy:
**Én mindent odaadtam,
te mit adsz?**

Tudatában vagy, hogy tartozol valamivel Krisztusnak?

Úgy érzed, hogy kötelességed adni?

Kötelezettséget érezni azt jelenti, hogy tartozunk valamivel, tehát ha bármit, amit adsz, időt, segítséget, pénzt, azt kötelességednek érzed, a rabság egy formájában vagy. Kötelességből adni nem adakozás, hanem egy adósság törlesztése. Az a gondolat, hogy adósságunk van Krisztus felé, és azt törleszteni kell, sérti a Kegyelem Szellemét. Krisztus azért halt meg, hogy megszabadítson, nem pedig azért, hogy olyan adóssággal kössön meg, amelyet soha nem tudsz visszafizetni.

Akkor miért adjunk?

Milyen okból adjunk bármit is?

Jézus az előtte lévő örömért adta az életét, ami azt jelenti, hogy a családjáért – az Apjáért és minden testvéréért és nővéréért – tette. Jézus nem azért adott, mert kötelessége volt, vagy mert adóssága volt az emberiséggel szemben.

Azért tette, mert szeret, és mi is ugyanebből az okból adunk – mások iránti szeretetből.

„Szerezzetek magatoknak barátokat az igazságtalan mammon által – mondta Jézus –, hogy amikor elbúsz, befogadjanak benneteket az örök hazába.”

Más szóval, költsd a pénzed az emberekre, hogy amikor meghalsz, örök barátaid legyenek.

Hogyan csináljuk ezt?

„Rendezz partikat a szegényeknek és a gyengéknek” – mondta Jézus. „Hívjatok meg olyanokat, akik nem tudnak nektek fizetni. Adjatok a rászorulóknak, és kincsetek lesz a mennyben, amely soha el nem kopik, és amelyet tolvaj nem tud ellopni.”

Jézus megmutatja, hogy az adakozás öröme azokban az életekben tapasztalható, amelyeket megérintünk, és az adakozásunk gyümölcsét az örökévalóságig élvezhetjük.

„Isten szereti, ha az adakozó örül az adakozásnak.” (2Kor 9:7 – Message)

54. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Sajnálom, az imád nem volt elég hosszú**

Felfigyeltél már arra a sok rövid imára, amelyeket az evangéliumok feljegyeztek?

A tolvaj a kereszten így imádkozott: „Uram Jézus, emlékezz meg rólam, amikor eljössz az országodba.”

A vámszedő a templomban így imádkozott: „Isten, légy irgalmas hozzám, bűnöshöz.”

A vízbe süllyedő Péter pedig az egyik legrövidebb imát imádkozta: „Uram, ments meg engem.” Amikor nagy szükséggel szembesülünk, nagy a kísértés, hogy keményen imádkozzunk, mintha Istent meg kellene győzni a szükségünkről.

De Jézus azt mondta: „Apátok tudja, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle.” „De,

hogy megmutassam Istennek, hogy komolyan gondolom, órákon át kell imádkoznom.” „Nem így van – mondta Jézus. – Ne fecsegy úgy, mint a pogányok, akik azt hiszik, hogy a sok szavuk miatt meghallgatásra találnak. Ehelyett imádkozzatok így: ‚Mi Apánk a mennyekben, szenteltessék meg a te neved.‘ „Nem állunk távol és imádkozunk a Mindenható Istenhez, az élők és holtak bírójához. Közelebb húzódunk mennyei Apuhoz, aki szeret minket, és aki úgy akar megmutatkozni, mint a mi Apukánk, aki ismeri a szükségleteinket.” Amikor a betegek és elnyomottak gyógyulásért jöttek hozzá, Jézus soha nem mondta nekik, hogy menjenek el, és imádkozzanak többet. Jézus gyakran rövidre fogta saját imáit. Meggyógyította a betegeket és kiűzte a démonokat, „... egy szóval.” Jézus rövid imákkal csendesítette el a vihart, és támasztotta fel a halottakat, mert bízott a mennyei Apjában, aki meghallgat minket, és vágyik arra, hogy segítsen nekünk a szükség órájában.

„Apám, köszönöm, hogy meghallgattál engem.”
(Jn 11:41)

55. fejezet

Jézus sosem mondta, hogy: **Egyedül vagy**

Az ember elutasította Teremtőjét, de Isten nem utasított el minket. Nem hagyta el az emberiséget, hanem elküldte Fiát, hogy megmentsen minket a magány és a kétségbeesés börtönéből. Majdnem befejezett mentőakciója után Jézus azt mondta a tanítványoknak: „Nem hagylak benneteket árván.” Az árva az apátlan gyermek. Az árva egyedül van. Jézus azt mondta, hogy nem kell egyedül lenned. „Az én Apám és Én eljövünk hozzátok és otthonra lelünk nálatok.” Miután megkapták a Szent Szellemet, a tanítványok megértették, hogy Jézus mire gondolt, amikor azt mondta: „Én az Én Apámban vagyok, és ti Bennem vagytok és Én bennetek vagyok.” Nem voltak többé egyedül, hanem a Szent Szellem két lábon járó, beszélő templomaivá váltak. Isten magányos embereket vesz magához, és befogadja őket a családjába.

Miért teszi ezt? Mert Isten vissza akarja kapni a gyermekeit.

Hogyan történik ez? Jézus udvarol nekünk, magához vett minket szellemi egységben. Egyek lettünk az Úrral, teljesen újak lettünk, szentek, büntelenek, gyermekek, nem árvák.

Társaság, barátság, intimitás, elfogadás – ezek olyan dolgok, amelyekre mindannyian vágyunk, de Krisztus kielégíti a szükségünket. Nem kell könnyörognünk Istennek, hogy szaggassa meg az eget és szálljon le.

Ő már megtette. Attól sem kell félnünk, hogy árván hagy minket. Megígérte, hogy nem fog. Egyek vagyunk az Úrral, van erőnk a mához, és fényes reménységünk van a holnaphoz.

**„Isten családokba helyezi a magányosokat.”
(Zsolt 68:6)**